

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat
a Krisztus visszajövetelét váróknak

2011. február

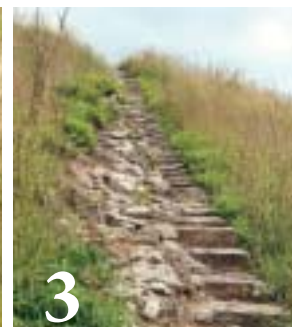
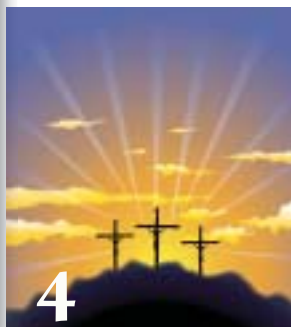
Adventszemle

**A sikeres evangelizálás titka:
lelkesedés és tetterekészség**

Tartalom

- 3. Útban hazafelé
Virgiliu Peicu
- 4. A szenvedés értelme a kereszténységben
Florian Cîrnu
- 6. Látogatás a „Biblia Házában”
Interjú Iacob Poppal
- 8. A nap-év elv – a prófétai idő értelmezése
Gerhard Pfandl
- 10. Afrika szívében
Violeta Pițurlea
- 12. A sikeres evangelizálás titka: lelkesedés és tettekézség
Forrás: Ministry folyóirat
- 14. ADRA Románia
Ramona Chiriță
- 16. Csillagórák a misszió útján
Romulus Chelbegean
- 18. Az örökkévalóság oktatása
Liviu Bădescu
- 19. Légy te a csoda
Adalbert Ghejan
- 20. A családról, másképp
Romică Sîrbu
- 22. Jogi rovat
Gelu Panait
- 23. A keserű élet illata
Teodora Goran
- 24. A megbocsátás titka
Virgiliu Stroescu
- 26. Kérdések a Biblia ihletettségéről (IV)
Interjú Florin Lăiuval
- 28. Hírek
- 30. A szeretet nem rejthető el
Adela Băncău-Burcea
- 31. „Hogy van Absolon?”
Teodor Huțanu

ADVENTSZEMLE

2011. február

A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsóítsuk határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövését.

Igazgató: Pop Iacob
Főszerkesztő: Virgil Peicu
Grafika: Rebeca-Emilia Iordan
Szerkesztő: Mezei Áron
Fordítók: Mezei Áron,
Papp Andrea
Műszaki szerkesztő: Szócs Erzsébet

Készült a *Viață și Sănătate* Kiadó nyomdájában
030715 Bukarest
Str. Valeriu Braniște nr. 29
tel.: 021-3230020; 021-3234895
fax: 021-3230040

A magyar szerkesztőség címe:
400107 Kolozsvár
str. Cuza Vodă nr.12
tel.: 0264-599512, 0264-599413
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

ISSN 1842 - 3361

Útban hazafelé

Az évkezdés visszhangjai még nem enyésztek el. Még vannak kérdések, előrejelzések, az emberek elgondolkodva fürkészik a jövőt.

Egy gyülekezeti összejövetel szünetében egy fiatal lány a következő kérdéssel fordult hozzám: – Testvér, eljön az idén az Úr? Wilson testvér azt mondta, hogy 2015-ig visszajön Jézus, de én úgy gondolom, hogy az idén lesz visszajövetelének éve. Ön mit mond, ez lesz az az év?

A fiatal lányt láthatóan nem elégítette ki a részemről kapott válasz, azonban a beszélgetés más résztvevői is komolyan érdeklődni kezdtek.

– Mit gondol ön, mit hoz számunkra az előttünk álló év?

Nem könnyű dolog megfelelő, ugyanakkor valós választ adni erre a kérdésre.

Nem tudom, hogy ez lesz-e a föld utolsó éve. Lehetséges, hogy egyesek számára az „újrakezdés éve” lesz. Teljes szívemből hiszem azonban, hogy a Krisztust váró egyház számára a hazatérés éve lesz. Mindig szerettem a 2Móz 14-ben leírt izráeli tapasztalatok fényében elemezni ezt a kérdést.

Az esemény közvetlenül a Vörös-tengeren való átkelést megelőző mozzanat. A továbbiakban a hazatérés néhány olyan elvét ismertetjük, melyekre ez a fejezet világít rá.

Elsősorban, a mennyei Kánaán felé vezető út nem kirándulás vagy üdülés. Akadályokkal és közvetlen veszélyekkel megterhelt. Olyan utazás, melybe mindent bele kell fektetnünk.

Másodsorban, a hazafelé vezető úton sort kell keritenünk múltunk, jelenünk és jövőnk komoly elemzésére. Például, 2Móz 14:10-ben olvashatjuk, hogy Izráel gyermekei „nagyon megfélemlének”. Vajon miért? Volt rá okuk?

A 8. vers mondja: „Izráel fiai pedig mennek vala nagy hatalommal”. Tehát felfegyverezve, jó fizikai erőnlétben hagyták el Egyiptomot, azonkívül számbeli fölényben voltak az egyiptomiakkal szemben. A fáraó serege legtöbb néhány ezer katonából állhatott. A zsidók abban az időben pedig több mint 600.000 lelket számláltak, ha csak a hús éven felüli férfiakat vesszük számításba. Tehát sokkal többen voltak. Ebből kiindulva, jegyezzük meg azt a bibliai elvet, mely szerint Isten gyermekei mindig fölényben vannak. Ez akkor is érvényes, ha látszólag csak egy-két személyről van szó. 2Kir 6:11-17 szakasza szépen példázza ezt a kijelentést: „Ne félj. Mert többen vannak, akik velünk vannak, mint akik ő velők” (16. vers).

Ha így állnak a dolgok, miért olvassuk mégis, hogy Izráel gyermekei „nagyon megfélemlének”? Mi készítette őket a félelemre, a kétségbeesett megnyilvánulásokra? Miért felejtették el valós előnyeiket, számbeli és fizikai fölényüket, Isten hatalmas erejét, a felhő- és tűzoszlop jelenlétét? Hova lett a tíz csapás csodájának hatása?

Annak ellenére, hogy fizikailag felszabadultak és a pászka-bárány vérében megvallották hitüket, gondolkodásmódjukban még rabok voltak. Lelkükben és elméjükben még mindig a nyomukban menetelő egyiptomiak szolgáinak érezték magukat. Természetes dolog félni az uralkodótól. Ők nem ismerték meg Istent személyesen. Tudták, hogy létezik Mózes Istene, aki új vallásra hívta el őket. Ez pedig nem volt újdonság, mert Egyiptomban számtalan új vallás volt terjedőben. Látták, hogy Mózes Istene erősebb a többi istennél, és ameddig csak nyerni lehet, megéri mellette maradni. De amikor válsághelyzetben találták magukat, jobbnak látták az erősebb oldalára állni. Ez volt az egyiptomi gondolkodásmód.

Az őket még mindig fogva tartó egyiptomi rabság szemléletmódja akadályozta most a zsidókat. A lelki túlélés nem lehetséges, ameddig nem szabadulunk fel annak a világnak a mentalitása alól, amelyben éltünk. Legyőzötten elesünk, vétkezünk a hús rabsága, ennek a világnak a gondolkodásmódja miatt. Nem az erőhiány, nem az ismerethiány, nem a Szentlélek jelenlétének hiánya eredményezi elesésünket, hanem mentalitásunk. Mert úgy gondolkodunk, mint az elbukott világ rabjai.

Sajnálatos a nép vallomása, melyről a 11-12. versekben olvashatunk: „Hagyj békét nekünk, hadd szolgáljunk az egyiptombelieknek, mert jobb volt volna szolgálnunk az egyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg.” Ugyanilyen gondolatok árasztják el bensőnket valahányszor megijedünk vagy félünk, annak ellenére, hogy Isten őrökdi felettünk. Az „Egyiptom” okozta félelem, rettegés és aggodalom tisztán rámutat, hogy a bűn rabjainak gondolkodásmódja még mindig fogva tartja elménket, és kétségbeesetten próbáljuk kivívni e mulandó világ elsőbbségét.

Legyen ez az év gondolkodásmódunk és lelki életünk új kezdetének ideje. Mintegy következtetésképpen, idézném Mózes szavait: „Ne féljete, megálljatok! És nézzétek az Úr szabadítását, a melyet ma (az idén) cselekeszik veletek.” „És monda az Úr Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izráel fiainak, hogy induljanak el” (13,15. versek).

Virgiliu Peicu, a *Curierul Adventist* főszerkesztője

A SZENVEDÉS értelme a

Florian Cîrnu, lelkész, Râmnicu-Vâlcea

Szenvedés – lehangoló szó. A földön élő egyetlen ember sem szeretne ezzel kapcsolatba kerülni. Mégis, az emberek nagy többsége megtapasztalja hatásait. A különböző, nem keresztény vallásokban, a szenvedő földiekkel szemben tanúsított isteni magatartás nagyon változó, a közömbös-ségtől, a szenvedést okozó élvezetig terjedve. Ezzel ellentétben, a kereszténység Istene együttérez a szenvedő emberrel, magyarázatot nyújt a földet sújtó szenvedések okára, ugyanakkor elénk tárja a szenvedések végső megoldását is.

Gyakran hallunk ilyen kérdéseket: „Ha létezik Isten, és ha Ő a szeretet Istene, akkor mindentudásában miért engedi meg, hogy az ártatlannak a gonoszokkal együtt szenvedjenek?” „Ha Ő Mindenható, miért nem lép közbe a természeti csapások, háborúk, fegyveres összetűzések és háborgások megakadályozására?” „Miért szenved és hal éhen több ezer ártatlan gyermek?” Az ilyen és ehhez hasonló kérdések a naponként tapasztalt valóságban gyökereznek, és érdemes figyelmet szentelni megválaszolásukra.

Az emberi szenvedés okai

1. A nagy küzdelem keretei – Már a Biblia első lapjai felfedik a jó és a rossz, Isten és Sátán közötti nagy küzdelem tényét. Ez az összetűzés nem csak a történet feszültsége kedvéért kitalált ellentét, hanem valóságos, örök következményekkel járó harc. Lucifer, az egykori kérub fellázdta a menny isteni kormányzása ellen. Ezékiel próféta írta: „Valál felkent oltalmazó Kérub (...) Feddhetetlen valál útaidban attól a naptól fogva, melyen teremtettél, míg gonoszság nem találtaték benned”

(Ez 28:14-15). Ésaías próféta hozzátette: „Holott te azt mondad szívedben: Az égbe megyek fel, az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, és lakom a gyülekezet hegyén messze északon (...) És hasonló leszek a Magasságozhoz.” „Miként estél alá az égről fényes csillag, hajnal fia!?” (Ésa 14:13-14, 12).

2. Az első emberek kiválasztása – ez az ellentét akkor vált a földi történelem részévé, amikor ősszüleink, Ádám és Éva, válaszoltak Sátán kísértéseire. Isten úgy tervezte,

hogy az emberek csak a jót ismerjék, örökké éljenek, boldogok legyenek, és ne legyen részük szenvedésben. „És látá Isten, hogy minden amit teremtett vala, ímé igen jó.” (1Móz 1:31) A gonosz indításának engedve, Isten parancsát figyelmen kívül hagyva, Ádám és Éva ettek a Jó és Gonosz Tudásának Fájáról. Bűnük megnyitotta az utat a romlás, a pusztulás, a betegség, a szenvedés és a halál számára. A rossz, minden formájában, beköltözött a földi világba.

3. Sátán és serege – mivel az emberek inkább hallgattak Sátán, mint Isten szavára, az ördög állítja, hogy most uralkodási joga van felettük. Az évszázadok folyamán Sátán maga is számtalan természeti katasztrófa és

más szerencsétlenségek okozója volt. Jób könyvében Isten félrevonja a titok fátylát, és leleplezi Sátánt, elénk tárva, mint pusztítja el az ördög Jób vagyonát és tíz gyermekét, „és megveré Jób undok fekélyvel talpától fogva a feje tetejéig” (Jób 2:7).

4. A természet romlása – Másrészt, a természet romlása, az ember bűnbeesésének következményeként, felmérhetetlen szenvedéseket okozott az emberiség számára. „Az embernek pedig monda: Mivel hogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld te miattad, fáradtságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. Tövi-

KERESZTÉNYSÉGBEN

set és bogáncskórót teremjen tenéked, s egyed a mezőnek fűvét. Orcád verítékével egyed a te kenyeredet...” „Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat...” (1Móz 3:17-19, 16).

5. A törvény áthágása – a szenvedés okai nem állnak meg itt. Az emberek áthágták a természet minden törvényét, az emberi természet és az emberközi kapcsolatok pedig újabb és újabb szenvedéseket eredményeztek. „Vajon nem te szerezted-e ezt magadnak? Elhagytad az Urat a te Istenedet, amikor vezérelt téged az úton!” „A magad gonoszsága fenýít meg téged, és a te elpártolásod bűntet meg téged. Tudd meg hát és lásd meg: mily gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad az Urat, a te Istenedet, és hogy nem félsz engemet, ezt mondja az Úr, a Seregeknek Ura.” (Jer 2:17, 19) Az iparosítás, a nagyvárosok építése, a természeti források féktelen kizsákmányolása által az emberek egyre jobban elpusztították azt a természetes élőhelyet, melybe Isten helyezte őket, és ez a rombolás most ellenük fordul. Az egészség terén, a helytelen táplálkozás, a testmozgás hiánya, a víz, a levegő és a napfény nem megfelelő felhasználási módja, a pihenés hiánya, a mértéktelenség és az Istenbe vetett bizalom elhanyagolása számtalan betegség felbukkanására adott okot, melyek még jobban fokozták az emberi szenvedés mértékét. Az emberek azt az erkölcsi törvényt is áthágták, melyet Isten az ember és ember, valamint az Isten és ember közötti kapcsolatok rendezésére alkotott. Ez a Tízparancsolat (2Móz 20). A törvény áthágása nyomán keletkezett bűncselekmények sorozata megsokszorozta az emberiség szenvedéseit.

Isten válasza az emberi szenvedésre

Isten nem maradt érzéketlen az emberi szenvedés láttán, hanem készített egy tervet, mely által az ember megszabadulhat a földön elviselt szenvedésektől. Isten megváltási terve előrelátta Fia, az örök Atyával egyenlő Jézus Krisztus testetöltését. Jézus lejött az emberek közé a földre, és magára vette az emberek vétkeit. Ő annyira szerette az emberiséget, hogy elhagyta a mennyet, istenségét emberi természetbe öltöztette, meg tapasztalta ennek a világnak a legmélyebb keserűségét és nyomorúságát, míg mennyei karja folyamatosan az örök Istenbe kapaszkodott. Ő azért jött a földre, hogy mennyei erejét emberi erőfeszítéseinkkel egyesítve, a magunk során mi is győzhessünk.

A megváltási terv válaszol tehát a bennünket gyöttrő kérdésekre, mert

által Isten kinyilatkoztatta a szenvedés valódi okát. Ésaías próféta így írt a Megváltóról: „Utált, és az emberek től elhagyott volt, fájdalmak férfja és betegség ismerője! Mint aki elől orcánkat elrejtjük, utált volt. És nem gondoltunk vele. Pedig betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! És ő megsebesítettett bűneinkért,

megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ésa 53:3-5).

Amikor szenvedéseken megyünk át, amikor kilátástalan és komor a jövő, a Gecsemánéra és a Golgotára vetett egyetlen pillantás megvilágosítja előttünk a látóhatárt, és továbbhaladásra buzdít. Ennek tudatában Pál apostol megtalálta az élet azon magasabb rendű célját, mely túlmutat a szenvedések és gondok nélküli kényelmes élet igényén. „Hogy megismerjem Őt, és az Ő feltámadásának erejét, és az Ő szenvedéseiben való részesülésemet...” (Fil 3:10). Ezért kijelentette: „De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém” (Fil 3:7). Jézus Krisztus teljes megismerése tapasztalati és nem elméleti kérdés. Ennek a megismerésnek a csúcspontja az Ő szenvedéseiben való osztozás.

A szenvedések elviselésében az Isten eljövendő Országa felé irányított figyelem is segít, ahol nem lesz többé „sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom” (Jel 21:4). Erre a jövőre tekintve írta Pál apostol: „Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik” (Róm 8:18). Az apostol nem zárta ki a szenvedések jelenlétét, mégis arra buzdított, hogy csak költői kérdésként tekintsük ezeket. „Mit mondunk azért ezekre? Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?” „Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhség, vagy meztelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver-é?” „De mindezekben feletébb diadalmaskodunk Az által, Aki minket szeretett” (Róm 8:31, 35, 37).

Látogatás a „Biblia Házában”

Iacob Poppal, a *Viața și Sănătate Kiadó* igazgatójával
Iosif Diaconu, a *Curierul Adventist* főszerkesztője készített interjút.

Iosif Diaconu: Nemrég értesültem róla, hogy egyházunk könyvkiadó háza, alakulása óta most első ízben nyomtatott számottevő példányszámú Bibliát. Hogyan sikerült megszerezni a Biblia nyomtatási jogát?

Iacob Pop: Két irányba fordultunk ezen jog megszerzése érdekében.

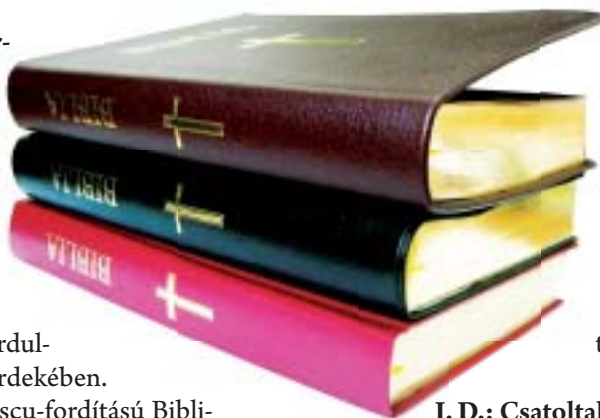
Elsősorban, vettük a Cornilescu-fordítású Bibliát (mely nem áll szerzői jogvédelem alatt), és nyelvtani javításokat végeztünk a szövegen. Ez a munka kiadónk szerkesztőségében történt. A második szükséges lépés egy bibliatársaság megalakítása volt, amely megszerezte a Cornilescu-fordítású Biblia szerzői jogát. Tehát az elmúlt évben megalakult a „Biblia Háza” Román Bibliatársulat, mely az Unió Kiadványokért felelős osztályának hatáskörébe tartozik.

I. D.: Ezen kívül más szerepet is betölt a Bibliatársulat?

I. P.: Természetesen. Átgondoltam már néhány szép és szükséges tervezetet, melyet Isten segítségével szeretnénk minél előbb megvalósítani. Gyermekbibliák különböző változatairól van szó, mint amilyen a *Mesélő Biblia gyermekeknek*, vagy a *Kis szemek képes Bibliája*. Ezt szeretnénk szem előtt tartani az elkövetkezendő időszakban. Kidolgoztunk még egy különleges tervet az *Andrews Study Bible* által kiadott Bibliára vonatkozóan. Egy angol nyelvű magyarázatos Bibliáról van szó, melynek jegyzeteit az Egyesült Államokbeli Andrews Egyetem adventista tanárai és teológusai készítették. Jelenleg tárgyalásokat folytatunk, hogy ezt a Bibliát is lefordítsuk román nyelvre.

I. D.: Térjünk vissza a nyelvtanilag javított Cornilescu-fordítású Bibliára. Különbözik-e valamiben az általunk ismert és használt változattól?

I. P.: Elsősorban szeretném az *Adventszemle* olvasóit arról biztosítani, hogy ennek a Bibliának az olvasásakor a már ismert Bibliát látják majd viszont. Változtatásokat csak a helytelen szavak és kifejezések esetében alkalmaztunk. Tartalmi változásokat nem végeztünk. Helyesbítet-

tük például az ugyanaz, kenyér, köszönet, semmiképp, lak-hely, tehát, vagyunk, azért, elküldeni, örök kifejezéseket. Megpróbáltuk megőrizni a megszokott formai kifejezésmódot, hogy segítsük azokat, akik nagyrészt vizuális memóriájukra támaszkodnak.

I. D.: Csatoltak-e függelék a kiadáshoz?

I. P.: Igen, két kisegítő anyagot is csatoltunk a Bibliához. Az egyik egy bibliaolvasási terv, a másik a bibliai mértékegységek magyarázata. Tervezzük, hogy a következő kiadásokhoz további anyagokat, térképeket, konkordanciákat is csatoljunk.

I. D.: A mi nyomdánkban készültek ezek a Bibliák?

I. P.: Boldogan válaszolnék igennel erre a kérdésre, de sajnos nem tehetem. Nem rendelkezünk megfelelő technikai berendezésekkel. Az ország többi nyomdája sem rendelkezik a Biblia nyomtatásához szükséges technikával. Ezen kívül a nyersanyag (a belső papír és a borítóhoz szükséges anyag) sokkal drágább nálunk, mint más országokban, éppen ezért országunkban magasabb a nyomtatási költség, mint máshol.

Hálás vagyok Istennek, amiért megfelelő nyomdába vezetett bennünket. Eredetileg hat európai illetve ázsiai országból kértünk nyomtatási ajánlatot. Ezek között nem szerepelt az a nyomda, ahol végül a Bibliát nyomtattuk. Már előrehaladott tárgyalásokba bocsátkoztunk az egyik nyomdával, amikor Zamostean Gheorghe testvér, a Moldovai Köztársaság Irodalmi Osztályának igazgatója hívott telefonon, mivel hallott tervünkről. „Jacob testvér” – mondta – „a fehéroroszországi Minszkben van egy nyomda, ahol kedvező áron nyomtatnak jó minőségű Bibliát.” Általa kerültem kapcsolatba ezzel a nyomdával, és a 86.000 Biblia nyomtatásáról szóló szerződést a chișinăui Adventista Unió székhelyén írtuk alá a fehéroroszországi nyomda képviselőivel. Ajánlatuk körülbelül 80.000 dollárral került kevesebbe, mint az addig kapott legolcsóbb ajánlatok. A minőséggel nagyon elégedett vagyok, jóval felülmúlja elvárásaimat.

I. D.: Örülök, hogy ezt hallom. Éppen meg akartam kérdezni a példányszámot, amikor említette, hogy 86.000 darabról van szó. Nem túl sok ez, tekintetbe véve, hogy országunk mintegy 70.000 gyülekezeti tagot számlál, és mindenki rendelkezik már legkevesebb egy Bibliával...?

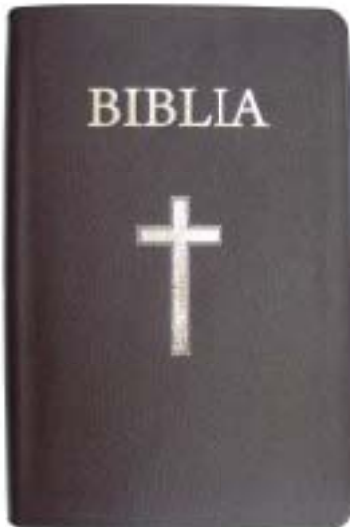
I. P.: Biztos vagyok benne, hogy gyülekezeti tagjaink közül sokan szeretnék megvásárolni ezt a kiadást, annak ellenére, hogy már több Bibliával is rendelkeznek. Vegyük figyelembe, hogy a díszes és féldíszes kiadások is nagyon kedvező áron kaphatóak. Ugyanakkor a gyülekezet ifjaira és gyermekeire is gondoltunk, akik szeretnék egy nyelvtanilag helyes Bibliát tartani kezükben. És nem utolsó sorban, gondolok arra a több millió testvérre, akik még nem egyházunk tagjai.

I. D.: Hozzájuk hogyan jut el Isten Szava?

I. P.: A Szentírás szerzője, a Szentlélek ihlette egyházunk vezetőségét, a lelkészeket és a tagokat, hogy csatlakozzanak a Biblia terjesztésének nemes feladatához. Aki ismeri az Írás erejét és értékét, ismerőseinek is felajánlja ezt a kincset. Ugyanakkor a könyvevangélisták „hadserege” naponta felkeresi azokat, akik szeretnék felfedezni azt, Akit a Biblia bemutat számunkra. Ők magukkal viszik a „Lélek kardját”. A Sola Scriptura könyvesboltok rendelkeznek az új kiadás teljes kínálatával, de a kiadó kapui is nyitva állnak a Biblia terjesztése érdekében. Gondolok itt a telefonos rendelésekre, az elektronikus postán beküldött kérésekre, az online könyvesbolt tevékenységére és az egyházterületeken működő lerakatokra.

I. D.: Néhány szó erejéig beszéljünk az új kiadás teljes kínálatáról.

I. P.: Három méretet rendeltünk: kis méret (053), közepes méret (063) és nagy méret (073). Minden méret három borítványváltozatban kapható: keménykötésű változat, puhakötésű változat és bőrkötésű változat. Mindenik tartós borító. Nem nyomtattunk kartonkötésű Bibliákat (annak ellenére, hogy olcsóbb lett volna), mivel nagyon hamar megrongálódnak. A különböző kérelmek kielégítésére minden változatnak van keresztel díszített, vagy díszítetlen formája. A borító színét tekintve, választhatnak fekete, sötétkék és vörös formákból. A bőrkötéses, aranyozott szélű Bibliák a díszkiadványok. A kemény- illetve puhakötésű változatok is kaphatóak sima vagy féldíszes, aranyozott szélű formátumban.

Nem tudom, sikerült-e követni a felsorolást, mert a kínálat nagyon gazdag. Végül is, mindent beszámítva, nem kevesebb mint 67 változattal rendelkezünk. De szeretettel várunk mindenkit a kiadó bármely kirendeltségébe, hogy megtekintse, összehasonlítsa és... megvásárolja ezeket a könyveket.

I. D.: Akkor jó lenne az árakat is ismertetni.

I. P.: Biztosíthatom, hogy az árak teljes mértékben hozzáférhetőek. Tulajdonképpen van egy normál ár (amely a terjesztőknek járó százalékot is tartalmazza), és egy kedvezményes ár. A kedvezményes árat missziós tervek-re ajánljuk, és az egyházterületek, lelkészek, tagok vagy más személyek vehetik igénybe. Ennek feltétele, hogy a Bibliákat egyenesen a Kiadótól vagy az egyházterületeken működő raktárakból vásárolják, az igényelt példányszám pedig legkevesebb 100 darab legyen. Bátorítom a lelkészeket, hogy egyesítsék a gyülekezetek vagy kerületek kéréseit a kisebb ár igénylése érdekében. Ebben az esetben a kis méretű kemény- vagy puhakötésű Biblia ára 11,5 lej, a közepes méretű Biblia ára 14,5 lej, a nagy méretű Biblia ára 21 lej. A féldíszes kiadás különleges ára méret függvényében 18, 22, illetve 28 lej. A bőrkötéses, aranyozott szélű díszkiadás, szintén méret függvényében 36, 45, illetve 58 lej.

I. D.: Igen, meggyőződtem, az árak valóban alacsonyak, de mégis... válságos időkben élünk.

I. P.: A válság olyan előnyöket is hozott, melyeket nem szabad kihasználatlanul hagynunk. A válság miatt a földi javakba gyökerező támpontok meginogtak, az emberek kilátástalanok és összezavarodtak. Más támpontokat keresnek. Mielőtt a Nagy Csáló más ajánlatokkal állna eléjük, gyertek, tegyük kezükbe Isten Igéjét, hogy megismerjék az Atya szeretetét.

I. D.: Köszönöm szépen a válaszokat. Kellemes időt töltöttünk, a „Viața și Sănătatea” Kiadónál és a „Biblia Házában”, ahol a Biblia „otthon” van.

I. P.: Én is köszönöm, hogy abban a kellemes kiváltságban részesültem, hogy szólhattam az *Adventszemlé* olvasóihoz. Örülök, hogy a „Viața și Sănătatea” Kiadónál és a „Biblia Házában” tett látogatás kellemes időt jelentett önök számára. Kívánom, hogy a Bibliák is csak egy rövid időt töltsenek a két „ház” között, és minél hamarabb kerüljenek az emberek otthonába és szívébe!

A nap-év elv

– a prófétaik idő értelmezése

Gerhard Pfandl, a Bibliai Kutatóközpont társigazgatója

A 19. századig a bibliakutatók nagy része a historikus módszert használta a Dániel és Jelenések könyvének magyarázatára. Ennek a módszernek a támpontja a *nap-év* elv, melynek értelmében a próféciákban említett napok tulajdonképpen éveknek felelnének meg. A 19. század folyamán ezt a módszert lassan felváltotta két más magyarázati rendszer: a préterista, és a futurista magyarázat. Ebben a két új rendszerben a *nap-év* elv már nem érvényes.

A préteristák a próféciák nagy részét a múltba, a Római Birodalom korszakába helyezik.

A futuristák a próféciák nagy részét a jövőbe, a Krisztus második visszajövetelét megelőző hét éves időszakra értelmezik. A futuristák magyarázata szerint ez a hét éves periódus Isten gyermekeinek titkos elragadtatásával kezdődik.

A hetednapig adventisták továbbra is a historikus értelmezési módot veszik figyelembe. Hiszik, hogy a *nap-év* elv nem a bibliai szövegre ráerőszakolt minta, hanem világosan kitűnik a Szentírás szövegének tanulmányozásából. Dániel könyve 7. és 8. fejezetében például az angyal is ezt a módszert használja, amikor a különböző jelképeket az egymást követő történelmi birodalmak megjelenésével kapcsolatban sorakoztatja fel.

Figyeljük meg ennek az elvnek a legfontosabb érveit:¹

1) A Dániel könyve 7. és 9. fejezeteinek látomásai túlnyomórészt jelképek megjelenítése, mivel az ott említett fenevadak fontos történelmi birodalmakat jelképeznek (7:3-7, 8:3-5, 20, 21). Ezért ezek az időszakok (7:25, 8:14) szintén jelképesen értelmezendők.

2) A látomások ismert történelmi birodalmak felemelkedéséről és bukásáról szólnak, melyek lezajlása több száz év történelmi eseményeit foglalja magába. Ez arra enged következtetni, hogy a prófétaik időnek hosszú időszakokat kell felölelnie.

3) A bizonyos időszakok különleges bemutatási módja is arra mutat rá, hogy a prófétaik időt ne szó szerint értelmezzük. Ha a Dán 7:25-ben leírt „ideig, időkig és félidőig” kifejezés szó szerint három és fél évet jelentene, akkor Isten használhatta volna a konkrét „3 év és 6 hónap” megfogalmazást.

Lk 4:25 és Jak 5:17 versekben, amikor szó szerint három és fél évről van szó, minden esetben világosan olvashatjuk a „3 év és 6 hónap” kifejezést. Hasonlóképpen, Pál „1 évig és 6 hónapig” maradt Korinthusban (Csel 18:11), Dávid pedig „7 évig és 5 hónapig” uralkodott Hebronban (2Sám 2:11).

4) A Dán 7. fejezetében leírt négy fenevad együttesen egy több mint ezer éves időszakot fed le. Őket követi a kis szarv. A kis szarv képezi a prófécia középpontját, mivel ő az, amely közvetlenül ellenszegül Istennek.

Ha az itt megjelenő időszakot szó szerint értelmeznénk, és valóban három és fél évet jelentene, akkor ezt a kérdést más problémák fényében kellene vizsgálnunk. A prófécia központi helyét betöltő, a Mindenható és a kis szarv közötti összetűzés túl kevés ideig tartana a látomásban bemutatott megváltási történet többi részletéhez viszonyítva. Ugyanez érvényes a Jelenések 12:6, 14 versekben leírtakra is, ahol az 1.260 nap, vagyis a három és fél idő, foglalja el a Jézus első és második eljövetele közötti periódus nagy részét. Éppen ezért ezeket a szövegeket sem számíthatjuk szó szerinti időbemutatásnak.

5) A szövegösszefüggés értelmében az „ideig, időkig és félidőig” (Dán 7:25, 12:7, Jel 12:14), a „negyvenkét hónap” (Jel 11: 2, 13: 5) valamint az „1.260 nap” (Jel 11: 3, 12: 6) kifejezések mind ugyanarra az időszakra vonatkoznak. Figyeljük meg, hogy a „három év és hat hónap” szó szerinti értelmezésének világos megfogalmazása sehol nem jelentkezik. „Úgy tűnik, hogy a Szentlélek kimeríti az erre a próféciai periódusra vonatkozó kifejezések teljes tárházát, és minden esetben kihagyja a konkrét „három év és hat hónap” kifejezést. Ez a konkrét kifejezés más bibliai összefüggésekben jelentkezik, melyek esetében kizárólagosan a kifejezett szó szerinti időszakra vonatkozik.”² A Szentlélek törekszik a szó szerinti kifejezés használatának elkerülésére, ezzel is utalva arra, hogy az üzenet olvasóinak másként kell az említett prófétai periódust értelmezniük.

6) A Dániel könyve 7-8, valamint 10-12 fejezeteinek próféciai a „végidőhöz” visznek közelebb bennünket (8:17, 11:35, 12:4, 9). Ezt a feltámadás (12:2), valamint Isten örök Királyságának felállítása (7:27) követi. „A próféciaiban bemutatott történelmi időszak a próféta korától (Kr. e. 4. sz.) napjainkig, sőt távolabb, a jövőbe nyúlik. Ilyen összefüggésben a három és fél évtől hat és fél évig terjedő szó szerinti időszak nem tudná mind magába foglalni a végidőig nyúló történelmi időszakokat. Következésképpen, ezeket a prófétai időszakokat olyan jelképes időnek kell tekintenünk, mely hosszú, a végidőig tartó történelmet is felölelni képes.”³

7) Az egyedüli közhasználatban levő időkifejezés, melyet a Dániel és Jelenések könyvének próféciai nem említenek, az az *év*. Az időmérés más kifejezései, mint a *nap*, *hét* és *hónap*, gyakran jelentkeznek, az *év* azonban nem. Ennek legegységesebb magyarázata, hogy az *év* jelképes bemutatásával állunk szemben.

8) Az Ószövetség számos történelmi vonatkozású feljegyzése esetében lehet a „nap” kifejezést „évek” értelmezni (2Móz 13:10, 1Sám 2:19, 20:6, Bír 11:40). Ugyanakkor az Ótestamentum irodalmi könyvei esetében is a „nap” kifejezés az „év” párhuzamának felel meg (Jób 10:5, 32:7, 36:11, Zsolt 77:5, 90:9, 10). „Mindkét alkalmazás az akkori gondolkodásmód alapjait szolgálja. Ez az alap az apokaliptikus irodalom összefüggéseit is fedheti.”⁴

9) A 4Móz 14. és Ez 4. fejezeteiben leírt ítélet-próféciákban Isten szándékosan használja az *egy nap = egy év* elvet. „A napok száma szerint, amelyeken megkémleltetek a földet, (tudniillik negyven napon, egy-egy napért egy-egy esztendő), negyven esztendeig hordozzátok a ti hamisságotoknak büntetését, és megismeritek az én elfordulásomat.” (4Móz 14:34) „És ha ezeket kitöltötted, feküdj a jobboldaladra másodszer, és viseld a Júda házának vétkét negyven napig, egy-egy napot egy-egy esztendőül számítottam neked.” (Ez 4:6)

10) Dán 9:24-27 verseinek 70 hetes prófécija csak akkor teljesebb pontosan Jézus Krisztusban, ha a *nap-év* elv szerint értelmezzük. Számos olyan kutató, aki más próféciaik esetében nem fogadja el a *nap-év* elvet, elismeri, hogy a 70 hetes próféciaiban tulajdonképpen „évek heteiről” van szó, mely a Perzsa Birodalom és a Krisztus ideje közötti időszakot öleli fel. Tehát Dániel könyvének 9. fejezete tartalmazza azt a gyakorlati szöveget, amely a *nap-év* elv érvényességét bizonyítja.

Az intertestamentális korszak zsidó írásaiban is találunk utalásokat a *nap-év* elvre vonatkozóan.⁵ A Jubileumok könyve például a „hét” kifejezést egy hét éves periódus megjelölésére használja. O. S. Wintermutee így magyarázza: „Minden hét éves időszakot a „hét” megjelöléssel illetnek.”⁶ A Jubileumok könyvében használt dátumok és periódusok gyakran hét évet jelentő, hétnapos hét formájában jutnak kifejezésre.

Következtetés

Tanulmányunk bemutatta, hogy még mindig elegendő okunk van a *nap-év* elv folyamatos alkalmazására. Ha ezt az elvet használjuk, a bibliai prófécia lényeges értékeire bukkanunk. Csak így érthetjük meg, hogy a prófétai üzenet nemcsak a múlt vagy a jövő szereplőit, hanem bennünket is magába foglal. Ez arra készíti, hogy közeledjünk a Szentíráshoz, keressük értelmét, és kövessük utasításait.

A fenti tanulmány arra is rávilágított, hogy a historikus szemléletmód nem újkeletű teológiai magyarázatforma, hanem biztos történelmi és bibliai alapokon nyugszik. Használja az angyal Dániel könyvében, és használják az intertestamentális korszak zsidó írói is. A 19. századig a bibliakutatók nagy része is ezt alkalmazta. Mások állításai ellenére, ez nem egy elavult módszer, hanem az apokaliptikus próféciaik érvényes magyarázási elve.

1. Lásd – William Shea: *Selected Studies on Prophetic Interpretation*. 7. I. kötet. 67–104.
2. Thomas R. Birks: *First Elements of Sacred Prophecy*, 352.
3. Shea. 73
4. U.o. 103.
5. U.o. 106–110.
6. U.o. 76.

Afrika szívében

Violeta Pițurlea, orvos

Dél-Afrika országai közül Malawit nevezik „a kontinens meleg szívének”. Az év mindkét évszakában kellemes időjárással megáldott ország legnagyobb részén a hőmérséklet nem süllyed 7°C alá. A lakosság békés, melegszívű és vendégszerető.

Mégis ezek a szelíd emberek nagy szegénységben élnek, az átlagéletkor csak 37 év. A népességet betegségek (HIV/AIDS, tüdővész, malária), élelmiszerhiány és alultápláltság tizedeli. A decemberi és januári hónapban nincs termés, ilyenkor a túlélési ösztön kétségbeesett megnyilvánulásokra készíti az embereket. Az újszülötteket és kisgyermekeket egyszerűen utcára teszik, a felnőttek pedig a „könnyebb” táplálkozásra térnek át, pirított egereket fogyasztanak.

Rövid missziós történet

2009-ben ismerkedtem meg Malawival, amikor egy kilenc tagú csoport társaságában egy hónapig tartó munka végzésére vállalkoztunk a „Malamulo” (1908-ban alakult) adventista kórházban. Az egészségügyi szolgáltatások mellett, különböző helyszíneken, tág témakörű előadásokat is tartottunk az egészségről, gyermekeket tanítottunk a Bibliából, és evangelizáltunk.

Önkéntesként dolgoztunk a kórház négy osztályán, valamint az ehhez tartozó rendelőben. Ott tartózkodásom idején olyan betegségekkel találkoztam, melyekről korábban csak a könyvekben olvastam. Ugyanakkor, több súlyos betegségben szenvedő fiatalit is megismertem. (Például az egyik AIDS-es páciens tüdővész, tüdőgyulladás, C-hepatitisz, szájpenész és herpeszfertőzés miatt is szenvedett).

A Malawiban tett első látogatásom alkalmával meglepett az emberek halállal szembeni viszonyulása: elfogadták, és belenyugodtak a korai halál tényébe. Ez egy más típusú értékrend következményeként valósulhatott meg. Ott a boldogság nem annyira az anyagi értékek függvénye, mint Romániában. Először sajnálattal szemléltük

őket, mivel az élet kérdéseit nem tudták a mi szemléletmódunkhoz hasonló formában fel fogni. Miután azonban több időt töltöttünk társaságukban, megfigyeltük, hogy a szegénység és a korai elhalálozás ellenére, vagy éppen abból kifolyólag, képesek voltak kiválasztani az élet fontos kérdéseit: Istennel, az emberekkel és a családdal való kapcsolat fontosságára fektették a hangsúlyt. Ezek elsőbbséget élveznek,

míg az összes többi szempontot a Gondviselésre bízzák.

2010-ben tértem vissza Malawiba, ez alkalommal azonban az ország központi részébe utaztam, ahol Lilongwe, a főváros található. A nagyváros négy szélső negyedében, különböző témakörökben tartottam szemináriumokat, ugyanúgy, mint előző alkalommal. A főzéssel kapcsolatos hiányos ismereteik miatt most egyszerű recepteket is iktattam előadásaimba. Az ország számos lakója számára az élelmiszerek tartósításának és megőrzésének fogalma teljesen ismeretlen. Így nem ismerik a pince, szárítás és besózás fogalmakat. A lekvár, befőtt, paradicsomsűrítmény, lecsó és zakuszká nagy látványosságnak számított. Állítom, hogy a Malawiban élő lakosság legnagyobb szüksége a gyakorlati nevelés. Ennek megvalósítása által az életminőség hosszú távú emelkedésére lehetne számítani.

Tervek és kilátások

A helyi lakosokkal folytatott beszélgetések és megfigyelések ihlették olyan hosszú távú és hatékonyságú tervek megszületését, melyek nagy területek felölelését tűzték célul. Láttam Isten gondviselő vezetését, Aki lépésről lépésre nyitott utat számunkra, és szinte csodálatos módon tárta elénk a jövőre vonatkozó tervek megvalósításának útját és kilátásait.

Rövid távú kilátások – Mzuzu és Salima

A 2010-es evangelizálás tapasztalata nyomán, a Mzuzu központú Északi Missziós Terület kérte, hogy 2011-ben, náluk is végezzünk hasonló munkát. A közvetlen terv egy

evangelizálási-oktatási program megvalósítását feltételezné, a 2009-ben „Malamuloban” végzett egészségügyi szolgálat mellett. Ezen kívül a túlnyomórészt iszlám Salimaba is hívtak evangelizálni.

Hosszú távú kilátások – Matandani

A matandani szakiskola egyike azon kevés oktatási intézményeknek, mely szakmai felkészítést is biztosít a fiataloknak. 1908 óta működik folyamatosan. A jól megtervezett, osztálytermekkel, könyvtárral, étkezdével, műhelyekkel, hálószobákkal és kápolnával ellátott iskola csodálatos természeti környezetben helyezkedik el. Az ott dolgozó alkalmazottaknak pedig 26 lakás áll a rendelkezésére. A 20. század folyamán adventista misszionáriusok vezették ezt az intézetet. Ez rendkívül fontos, mert a lakosság közül csak kevesen rendelkeznek szakmai ismeretekkel.

Sajnálatos módon azonban, a '80-as évektől, a szervezés hiánya

és a fizikai rongálódások következtében a szakmai oktatás részlege már nem működőképes. A kampusz nagy része alapítása óta egyszer sem volt tartozva, így erősen megrongálódott, dűledező épületek együttesévé vált. A még működő részek egy részében nincs elektromos áram. A diákok táplálására egy 40 hektáros tanyai terület áll rendelkezésükre, amelyen azonban csupán négy személy dolgozik.

A Matandani-terv célkitűzése egy romániai missziós igazgató kiküldése és támogatása, aki a kampusz újjászervezésének és az iskola oktatási kilátásainak értékesítését vezeti

majd. Ugyanakkor ő szervezné meg azokat a befektetéseket is, amelyek a meglévő szolgáltatások működtetésének újraindítását tartanák szem előtt, melynek értelmében különböző mesterségekben való szakmai oktatásban részesítenék a fiatalokat. A terv 2011 nyarán kerülne megvalósításra. Egy olyan család utazna Matandiba, aki vállalja a helyreállítási munkálatok megkezdését. A terv megvalósítását öt évre ütemezték.

Nanchengwa

A második hosszú távú tervezet a központi területeket, pontosabban a Malawi tó partján fekvő Nanchengwa falut veszi tekintetbe. A helyiség 500 lakost számlál, köztük 90 árva gyermeket. A lakosok nagyrésze muzulmán vallású. Csak hallal táplálkoznak. Semmit nem termesztenek, semmit nem takarítanak be, annak ellenére, hogy a talaj és az időjárás lehetővé tenné a mezőgazdasági munkálatok végzését. Következésképpen az emberek egészségi állapota rendkívül gyenge.

Az egészségügyi ellátás is siralmas. Az ellátó központ egy kis kunyhóban működik, de a személyzet csak kéthavonta látogat oda. A legközelebbi kórház 80 km-re van. Oktatás szinte nem létezik, a helyi iskola üzemeltetése, tanszerek és tanügyi alkalmazottak hiányában, szünetel.

A terv három évre szól. Az első évben a létező gondok

humanitárius megközelítését tervezzük. Két hónapig tartó oktatási programot szeretnénk szervezni, melynek keretén belül tisztálkodási és nevelési tanácsadást tartanánk tanárok és egészségügyi munkások segítségével. A következő szakaszban egészségügyi, orvosi, családi és gyakorlati témájú szemináriumok szervezését tartjuk szem előtt. A lakosok lelki-evangelizálási nevelése csak ezután következne, már meglévő emberközi kapcsolatok táptalaján.

Az idegen helyeken létező kihívások rávilágítanak azokra az áldásokra, melyeket Isten itt-hon kínál fel számunkra, áldások, melyeket szeretné, ha embertársainkkal is megosztanánk. Lehet, úgy értékeljük, hogy ezekben a prófétiás időkben az Úrral való találkozásra való felkészülésre kellene összpontosítanunk, viszont ez magában foglalja a mellettünk élő emberek felkészítését is. Mutassuk be nekik is eljövendő Urunkat. Ezt úgy valósíthatjuk meg, hogy a Tőle kapott szeretetet másokkal is megosztjuk, időt, anyagiakat, képességeket, barátságot és életet nem sajnálva. Akkor az emberek megismerik Őt, és türelmetlenül várják megjelenését.

A sikeres evangelizálás titka: lelkesedés és tetterekészség

Minden keresztény arra vágyik, hogy egy élő, dinamikus gyülekezet programjaiban vegyen részt. Az élő gyülekezet növekvő gyülekezet. Ezen megvalósítás felelőssége mindannyiunkat terhel. Ennek érdekében minden hívőnek hozzá kell járulnia gyülekezte építéséhez.

A tagok ilyen irányú segítésére közöljük a következőkben azt az interjút, amelyet David Pendleton, Wayne Cordeiro lelkésszel készített, akinek gyülekezetében rendkívüli fejlődés és növekedés ment végbe.

David Pendleton: Cordeiro testvér, az ön gyülekezte az Egyesült Államok legnagyobb ütemben növekvő gyülekezeteinek egyike. Nyolc évvel ezelőtt alakult egy maroknyi embercsoportból, és jelenleg majdnem 10.000 személy látogatja hetente az istentiszteleteket. Honnan származik ez a hatalmas növekedés?

Wayne Cordeiro: Tulajdonképpen a növekedés több tényezőnek köszönhető. Az első, hogy mindannyian odaszenteltük magunkat Isten tervének követésére. Az Ő vezetése és kegyelme nélkül erőfeszítéseink hiábavalóak lennének. Törekedjünk arra, hogy tevékenységünk az Atya akaratával legyen összhangban.

A növekedés második oka az evangélium továbbadása. Világosan, az emberek számára közérthető nyelvre fordítva tárjuk eléjük a Biblia igazságait. Mindezt pedig úgy, hogy semmilyen formában nem károsítjuk a tartalmi lényegét.

A gyülekezetek gyakran nem a leglényegesebb kérdések megválaszolásával foglalkoznak. Én megpróbálom felismerni az emberek fájdalmait, és az evangélium által gyógyítani ezeket.

Figyeljük meg Jézus példáját. Ő minden esetben azonosította az emberek szükségleteit, akár a paráznaságon ért asszonyról, akár a szegény özvegyről volt szó. Jézus ott kereste meg őket, és ott beszélt hozzájuk, ahol ők tartózkodtak. Minden mondanivalóját a hétköznapi élethez

kötötte. Ehhez hasonlóan mi is megpróbáljuk a bibliai üzenetet az emberek adott szükségleteivel összevetni.

A harmadik ok, hogy egy olyan csapatot szerveztünk a gyülekezetben, amelybe mindenki bekapcsolódik. A miénk nem csak egy „jöjj be és lásd”, hanem egy „oktass és küldj” gyülekezet. Mi munkára, nem csak részvételtre hívjuk az embereket. Minél több embert vonunk be, annál erősebb a gyülekezet.

D. P.: Hangsúlyozta a naponkénti odaszentelődés fontosságát. Ennek érdekében naponkénti bibliatanulmányozást és naplórítást ajánlott. Ezek megvalósítása milyen mértékben segíti a munka sikerét?

C. W.: A naponkénti odaszentelődés rendkívül lényeges. Ez gyülekezetünk szíve. Egy orvosi lapban olvastam, hogy a 21. századi ember egészsége nem attól függ, amit az orvosok megtesznek érte, hanem attól, hogy mit képes az orvosok tanácsára önmagáért megtenni.

Mint lelkész és tanár szeretném, hogy az emberek kialakítsanak egy személyes lelki táplálkozási programot. Szeretném, ha a Szentlélek közvetlen vezetése alatt állnának, mert én, a lelkész, egy nap elmegyek innen. És a gyülekezetben az istentiszteletek és más programok sem zajlanak folyamatosan. Eszményi dolog lenne, ha gyülekezetünk minden tagja naponkénti, élő kapcsolatot alakítana ki Jézussal, és a Szentírásból táplálkozna. Akkor tud Isten munkája erővel terjedni, ha nem csak néhány ember tevékenységére korlátozódik. Számomra alapvető szükséglet a személyes odaszentelődés, és folyamatosan buzdítom és bátorítom a gyülekezetet is ennek megértésére és elsajátítására.

A naplóvezetés gondolata 5Móz 17:18 verséből származik. Itt Isten előírja, hogy a királyok naponta írjanak és olvassanak az Írásokból. „Írja le magának (a király) könyvbe e törvénynek mását.” A Biblia ezt a hitehagyás megelőzése céljából kéri. Nem csak olvasni kellett a tör-

vényt, hanem le is írni az olvasottakat. Amikor valaki leírja a Szentlélektől ihletett gondolatait, azzal jelét adja, hogy szeretné betartani a felfedezett igazságokat.

Ezért bátorítok mindenkit, hogy kezdjen naplórírásba. Ez a szokás segít nyomon követni, mire világít rá a Szentlélek életünkben. Például, egy számtanórán a tanulók jegyzetelhetnek vagy sem. Egyesek megpróbálnak mindent leírni, míg mások csak ülnek. Vajon melyik csoport teszi le sikerebben a vizsgát? Egyértelműen azok, akik jegyzeteltek is, és nem csak hallgatták a magyarázatot.

A keresztények lelki felemelkedése vagy hanyatlása az élet iskolájában letett vizsgáktól függ. Tapasztalataid lejegyzése által készülsz ezekre a vizsgákra. A legtöbben közülünk összeroppannak a megpróbáltatások idején. A „jó idő” keresztényei vagyunk. Nem készültünk fel a viharos évszakokra. Ha naplóba rögzítjük vallásos tapasztalatainkat, és a Szentírásba kapaszkodunk, jobban megállunk a háborgó viharban.

D. P.: *A más lelkészekhez intézett írásaiban és prédikációiban gyakran használja a „vezetés” kifejezést. Milyen vezetési elv szerint működik az ön gyülekezete?*

C. W.: A vezetés önmagában nem elegendő ahhoz, hogy a gyülekezet az Isten által elvárt szintre emelkedjen. Ezt egy „lelki” keretbe kell belefoglalnunk. Nem olyan vezető vagyok, aki mellékesen lelkészi feladatokat is ellát, hanem elsősorban lelkész vagyok, aki vezet az embereket.

Ezt a kifejezést a gyülekezet szolgálattevőivel kapcsolatban is használom. Ezért így határozom meg jelentését: kezdeményező lelkületű szolgálattevéssel. Mindannyian szolgálattevők vagyunk, és elsőként kellene a szolgálatot kezdeményeznünk. Például, ha egy papírdarab leesik a földre, lehet, hogy tíz emberből csak ketten hajolnak le érte. A vezető az első, akinek le kell hajolnia. Vagy: észreveszed, hogy a székek nincsenek elrendezve. Vezetői

tisztség bizonyítására kezdeményezned kell ennek a megvalósítását.

A vezetés a szolgálat gyakorlati megnyilvánulása. Gyülekezetünkben ezt nem évszázados magyarázatok, hanem a Megváltó vezetési példájára támaszkodó bibliai értelmezés által határoztuk meg. A mennyei nyilvántartásban mindenki lehet vezető, akkor is, ha nem rendelkezik elegáns irodával vagy hírnévvel.

D. P.: *Milyen tanácsot adna a lelkészeknek az időbeosztás és az értékrend felállítása tekintetében? Hogyan lehet elosztani a családi élet és a lelkészi hivatás feladatait?*

C. W.: Az élet egyensúlyban tartása nagyon rugalmas kérdés. Egy kiegyensúlyozott dolognak nem kell feltétlenül állandónak is lennie. Mivel az élet folyton változásokból áll, szükségünk van a Szentlélek vezetésére. Ha a Szentlélek a családotra mutat rá, akkor arra a területre kell a hangsúlyt helyezni. Amikor a Szentlélek a munkavégzésre buzdít, akkor bizonyosan azon a területen van nagyobb szükség a jelenlédre. A mi feladatunk keresni az általa mutatott irányt, várni tevékenységünkkel kapcsolatos utasításait. Csak így élhetünk egy kiegyensúlyozott életet.

Kívánjuk, hogy a bemutatott példa és a felsorolt elvek lelkesítsék mindazokat, akik gyülekezetük ébredését óhajtják. Ígéretünk van rá, hogy az apostolok tapasztalata megismétlődik, és még nagyobb erővel hat majd a várakozó egyházban. Mindenki, késelem nélkül, kezdje el végezni a számára kijelölt munkát, hogy a Lélek szele érintse gyülekezeteinket. Amikor ez bekövetkezik, a látóhatáron megjelenik az embernek Fia, sokezer angyal kíséretében.

Forrás: Ministry folyóirat

Február az adventista emlékezetben

1840. február 28. – az *Idők jelei* első számának megjelenése. Ez lesz a millerita mozgalom első jelentős kiadványa. A rabszolgaság elleni kiállásukról ismert Jackson és Dow voltak a kéthavonta megjelenő folyóirat kiadói. A Joshua Himes szerkesztése alatt fejlődő lap hamar elnyerte az olvasók bizalmát. 1842. és 1844. között annyira megnőtt a William Miller prófétai értelmezése iránti érdeklődés, hogy a kiadványt hetente nyomtatták. A jelenlegi *Idők jelei* folyóirat 1874 óta működik, amikor James White kiadta a hetednapi adventisták által szerkesztett első számot.

1876. február 25. – Egy bécsi kórházban elhunyt Michael B. Czechowski. Az európai emlékezet őt tartja az első olyan misszionáriusnak, aki ezeken a területeken az advent üzenetét prédikálta. 1818 szeptemberében született Lengyelországban, katolikus papnak tanult, fel is szentelték. Azonban csalódott egyházában. Amerikába menekült, ott találkozott első ízben az advent üzenet igazságával. Elárasztotta a vágy, hogy ezt a felfedezését Európában is hirdethesse. 1864-ben családjával együtt tért vissza a régi kontinensre. Olaszországban, Svájcban, Franciaországban, Bel-

giumban, Németországban és az osztrák-magyar területeken hirdette Isten Igéjét. 1870-ben érkezett Pitești-re. Itt alapította Románia első adventista közösségét, Toma Aslan családjában. 1875 őszén döntötte el, hogy visszatér Svájcba. Útja Ausztriában ért váratlan véget. A fizikai kimerülés diagnózisával került kórházba.

1902. február 18. – Porig égett a Battle Creek-i szanatórium. Ellen White elmondta, hogy Isten látomásban tűzkardot mutatott a város fölött, és számtalan figyelmeztetést intézett, melyek szerint az adventista intézmények egy helyre való zsúfolása a Sineár pusztai erőfeszítésekhez hasonló. Szavait azonban nem vették komolyan. Dr. Kellog a szerencsétlen esemény után egy nappal érkezett a szanatóriumba. Kijelentést tett az intézmény újjáépítéséről, és szándékosan figyelmen kívül hagyta Isten erre vonatkozó üzenetét. Az újjáépítés végül is csak egy költséges és sikertelen kísérletnek bizonyult.

Adrian Neagu, pastor, Pitești

ADRA Románia

– a természeti katasztrófák utáni helyreállítás

Ramona Chiriță, az ADRA közönségszolgálati felelőse

A romániai ADRA tagjainak abban az örömben volt része, hogy a 2010-es évben is együttműködtek az ország különböző részeiről jelentkező önkéntesekkel. Ez az együttműködés különösképpen a természeti csapások következményeinek helyreállítását tűzte ki céljaul.

A 2010 nyarán bekövetkezett árvizek nyomán több romániai család maradt lakóhely nélkül. A súlyos árvizek rombolásainak feltérképezése után az ADRA csapatai azonnal a sújtott helyekre siettek. Segítséget nyújtottak a Botoșani megyei Dorohoi-ban, a Suceava megyei Dornești és Pătrăuți helységeiben, a bacăui Schineni, Siretu, Șerbești, Săucești, Asău és Mărgineni helységeiben, valamint a Tulcea megyei Ceatalchioiban. 1.500 darab – élelmiszert, ivóvizet, takarókat, tisztálkodási eszközöket és ruhákat tartalmazó – sürgősségi csomagot osztottak ki. Ugyancsak a sürgősségi beavatkozások során, az önkéntesek bátorították a reményvesztett károsultakat, megpróbálták meggyújtani szívükben a remény és a jövőbe vetett bizalom szikráját. Biztosították őket, hogy a helyreállítás végéig mellettük maradnak.

„A váratlan veszteségek ellenére a hit különleges megnyilvánulásait tapasztaltuk az árvíz-károsultak életében, amely arra bátorított, hogy meghallgassuk panaszukat és felajánljuk támogatásunkat” – nyilat-

kozta Alina Mohorea, az ADRA pszichológusa.

Az első szakasz után még több önkéntes csapat csatlakozott a munkához. Az ország minden részéről érkeztek a moldvai érintett területekre, hogy segítsenek kitakarítani az iszapot az emberek házaiból. Az ADRA önkénteseinek közbelépését ez alkalommal is értékelték. Kedvező alkalom nyílt baráti kapcsolatok kialakítására. Nem számítottak a társadalmi, vallási vagy felkészültségbeli különbségek. Az Istenbe vetett hit és az együttérzés lelkülete készítette segítségnyújtásra az embereket. A polgármesteri hivatalok segítségével az ADRA elkezdte a házak újraképzési és tatarozási munkálatait Mărgineni, Dărmănești, Călinești, Siret, Dorohoi, Dornești, Milișăuți, Țibeni, Sălcieni és Ocna Mureș helysége-

ben. Negyvenhárom, nehéz helyzetben levő családot segítettek új, téli tartózkodásra is alkalmas házak felépítésében. Ezek általában sok tagot számláló szegény családok, egyedülálló idős személyek, és hiányos családok voltak. A támasz önkéntes építéscsapatok segítségével, építkezési anyagok, bútordarabok, valamint háztartási cikkek felajánlásában nyilvánult meg.

„Az ADRA önkéntesei valódi családot jelentettek számomra ebben a nehéz időszakban. Nehéz szívvel válok meg tőlük” – vallotta könnyek között a Suceava megyei Siret helység

egyik idős lakosa, új lakása épülését figyelve. Az említett negyvenhárom lakás mellett az Adventista Egyház két megrongálódott gyülekezetének újjáépítése is sorra került. A iaslovăți és dornești-i imaházakról van szó.

A polgármesteri hivatalokkal fenn tartott kapcsolat is csodálatos volt, a hatóságok örömmel fogadták az ADRA önkénteseit, akik minden esetben késedelem nélkül ajánlották fel segítségüket. „Nem hittem, hogy még létezik önkéntes munka Romániában” – nyilatkozta a sireti polgármester. Mărgineni polgármestere kifejezte, hogy a jövőben ő is csatlakozni óhajt az önkéntes munkához: „Jövőre, én is feliratkozom munkakerőként az ADRA egyik tevékenységi helyszínére, mert az itt tapasztalt hangulat egyszerűen különleges.”

„A romániai ADRA csapata, valamint az érintettek nevében szeretném megköszönni minden támogató és önkéntes hozzájárulását, akik lehetővé tették ennek a csodának a megvalósulását a mindenüket elveszített szerencsétlen sorsú emberek életében. Hiszem, hogy az itt zajló tevékenységek által, Isten segítségével sikerült örömet és reménységet ültetni minden résztvevő szívébe, a támogatókat, az önkénteseket és az érintetteket is beleértve” – mondta Sorin Goleanu, a romániai ADRA igazgatója.

A romániai ADRA az egész ország területén tevékenykedik. Ugyanakkor olyan intézményeknek is hivatalos társadalmi szolgáltatásokat nyújt, mint a Természeti Katasztrófák Áldozatainak Segítő és Tanácsadó Központja, vagy a nehéz helyzetben levő személyek Információs és Tanácsadó Központja.

Nemzetközi szinten az ADRA az ECOSOC (Az Egyesült Nemzetek Társadalmi és Gazdasági Tanácsa) tanácsadó tagja. 125 országban tevékenykedik, segítséget nyújtva a nehézségekkel küzdő személyek számára nemzetiségi, nyelvi, politikai vagy vallási megkülönböztetések nélkül.

.....

Segíts te is:

1. Pénzadománnyal, melyet adószámla (chitanță fiscală) alapján beküldhetsz közvetlenül az ADRA Románia székhelyére.

Cím: B-dul Pache Protopopescu, nr. 85, sector 2, București, Cod: 021415

2. Pénzadomány átutalásával az ADRA Románia bankszámlaszámaira (BCR, sector 3, București):

RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001 – LEI
RO46 RNCB 0074 0292 1540 0002 – USD
RO78 RNCB 0074 0292 1540 0008 – EUR
RO89 RNCB 0074 0292 1540 0004 – GBP
SWIFT Code: RNCBROBUXXX

Banca Comercială Română, sucursala sector 3, Bd. Decebal, nr. 11, Bl. S14, sect. 3, București

3. Az adó 2%-ának átutalásával az ADRA Románia részére: cod fiscal 14355291; IBAN RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001

4. Jogi személyek vagy egyéni vállalkozók (PFA) is adományozhatnak.

5. Önkéntes adománnyal

További részletekért forduljatok hozzánk a következő elérhetőségeken: **021 25 25 117, office@adra.ro** vagy **www.adra.ro**

Ismerjük meg adventista családjunkat...

BARBADOS a Karib-tenger déli oldalán fekvő szigetország. Területe 430 km², melyen 276.000 lakost tartanak számon. Sok ideig volt brit gyarmati fennhatóság alatt, cukornád ültetvényein kiszolgáltatott afrikai rabszolgák dolgoztak. A lakosság írás-olvasási ismerete tekintetében Barbados jelenleg vezető helyet ért el. A helyi közigazgatási szervek szentek nevét viselik. A britek anglikán öröksége napjainkban is erősen érezhető. Az ország fővárosa Bridgetown.

Az advent üzenet már 1884-ben eljutott ezekre a területekre. Anna Alleyne olvasni kezdte a Brit Guyanából kapott adventista kiadványokat, majd ezt követően másokkal is közölte a felfedezett igazságokat. 1891-ben alakult az első gyülekezet, mely 1895-ben már 40 tagot számlált. 1904-ben az írott források említik egy iskola, 1920-ban pedig egy szanatórium létezését. A kor adventista vezetőinek egy része, akik a Battle Creek-i szanatórium diákjai voltak, rendelkeztek a szombat és a második eljövétel igazságával. Egyesek fontos közhivatali állásokról is lemondtak az új vallásos meggyőződés követése érdekében.

Napjainkban Barbadoson több mint 18.000 adventista tag él, 60 helyi gyülekezetbe csoportosulva. Az 1953 óta működő adventista líceum jelenleg körülbelül 300 diákot számlál. Ezen kívül néhány elemi iskola és egy 31 ágyas szanatórium is működik. Ez az egyház egy 9 hektáros területén fekszik, és Charles Cave nevét viseli. Cave dr. Kellogggal együtt tanulmányozta az orvostudományt a Battle Creek-i központban. Ő volt az osztály egyedüli színesbőrű diákja. Tanulmányai elvégzése után 1908-ban tért vissza Barbadosra, majd amerikai mintára létrehozta a helyi szanatóriumot.

A helyi gyülekezetek számos missziós tevékenysége bizonyítja a tagok élő hitét, mely hamarosan elnyeri jutalmát.

*Adrian Neagu,
lelkész, Olténiai Egyházterület*

Csillagórák

Romulus Chelbegean, tanácsadó

„A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod honnan jő és hová megy: így van mindenki, aki Lélektől született.” (Ján 3:8)

Majdnem harminc éve ismerjük egymást, de az utóbbi húsz évben az élet különböző utakon vezetett bennünket. A hosszú hallgatás után végre sikerült alkalmat kerítünk egy nyugodt telefonbeszélgetésre. Barátom néhány költőinek szánt kérdést intézett hozzám. „Emlékszel, amikor olyan nagy dilemmában voltunk a szeretett lány miatt? Négy órán keresztül sétáltunk az éjszaka csendjében, a város kihalt utcáin, ameddig sikerült meghoznunk a nagy döntést. Emlékszel, amikor a a Királykőnél tábo-roztunk, és egy hegyi túra közben megkérdezted, hogy mi értelme van tanulmányaim végzésének az Úr közeli eljövételének tudatában? Hát arra emlékszel, amikor

meghívtalak házukba és a tanácsodat kértem, mert nem voltam biztos benne, hogy külföldre tervezett utam meg-egyezik-e az Úr akaratával?”

Milyen magasztos órákat éltünk meg... Értékes időt töltöttünk együtt... Ha akkor felfogtuk volna ennek érté-két... De bizonytalan fiatalok voltunk...

Amikor ezek történtek, barátommal együtt nagyon fiatalok voltunk. Most mindkettőnk családjában élnek serdülő ifjak, és szeretném az evangélium példája szerinti „misszionárius” képét a még formálható agyag nemzedé-kebe is belevésni. A kérdés a következő: Hogyan lehet, a szemeid előtt fejlődő, az Isten által családodba vagy gyü-lekezetedbe helyezett fiatal felkészíteni az Új Földre? Az általam ajánlott recept néhány egyszerű, bibliai metafo-rában összegezhető. Figyeljük meg ezeket:

Az emmausi út

Lukács 24 – Súlyos és zaklató kérdések, csekély válasz-adási lehetőséggel. A kétely erőteljesebb volt, mint a hit. A mennyei és a földi keveredése a tetőpontjára hágott. Egy idegen barátságosan csatlakozott a két utazóhoz, és elkísérte őket értelmetlen útjukon. Az ismeretlen alak bátran lépkedett mellettük. Ha szükség volt rá, akkor két, három, vagy akár tíz mérföldet is elment velük. Mindent megtett a beszélgetés kedvéért.

Bizonyos esetekben maga az utazás lényegesebb a vég-célnál. Más esetekben, maga az utazás a cél. Az ember először csak hallgatott és figyelt. Majd ő is beszélni kez-dett. Miután megadta számukra a nyomasztó kérdések megoldását, elegánsan visszavonult. Egyetlen serdülő ifjú sem tudna egy ilyen kapcsolatnak ellenállni: „Segíts tapintatosan, amikor szükségem van rá, akkor is, ha nem kérem. Utána azonban engedj utamra...!”

Halászelegeli

János 21 – A Mester korai eltűnése miatt összezava-rodott fiatalok csoportja csalódottan próbált visszatérni addigi megszokott életéhez. Egyiküket jobban érintették az események. Saját hűtlenségének emlékei kínozták. A kora reggeli órákban Jézus feltétel nélküli szeretetének égő parazsával fogadta őket. Kedvenc reggelijüket készí-

tette el, különös gondot fordítva az összetört lelkű ifjúra. Szívhez szóló beszélgetést tartogatott számára desszertnek. Ki állhatna ellen a nyilvános helyreállításal egyesített bűnbocsánat ajánlatának?

Az üzenet tiszta és világos: „Azért jöttem el, hogy helyreállítsuk a kapcsolatunkat. Ami volt, elmúlt. Megértelek: növekedésben vagy. Amit a tegnap nem tudtál, ma már tudod. Tévedni emberi dolog. Ami engem illet, ugyanúgy szeretlek, mint azelőtt. Szeretnél továbbra is velem maradni? Akkor megegyeztünk!” Nem létezik egyetlen olyan Péter (kő) sem ezen a világon, aki visszatásítana egy őszintén odanyújtott kezet.

Samaritánus ebéd

János 4 – Nem, nem prostituált. Egy fiatal lány, aki lehet, hogy túl szépnek, túl naivnak, túl szegénynek, túl magányosnak, túl sebezhetőnek, túl életvidámnak, vagy

elsőrendű és a másodrendű dolgok, a tartalom és a forma, a jelkép és a fogalom, az időszakos és az örök dolgok között. Nikodémus testvér egyre több kérdést vet fel, így a beszélgetés elhúzódik. Már hajnalodik. A város megbecsült polgára távozik, mielőtt még valaki meglátná. Magával viszi azonban a legértelmesebb üzenetet, melyet egy halandó valaha is magáénak tudhatott. Akkor és ott, az álmatlan éjszaka titkos csendjében, Jézus a legjobbat nyújtotta ennek az embernek: az Igazság tiszta kivonát, a 100%-os evangéliumot, a megváltási terv lényegét. Még most is megrendülök, amikor ennek az üzenetnek a felmérhetetlen értékére gondolok. A Jn 3:16-ban megfogalmazott „aranyszöveg” egy álmatlan éjszaka személyes közösségében hangzott el, egy sokat ígérő, de hitéletben teljesen összezavarodott vallásánár irányába. A Szentírás további feljegyzéseiből ismerjük, hogy Nikodémus később magára értékelte ezeket a szavakat.

a misszió útján

egyszerűen túl korán született bele a földi történelembe. Éva leánya, aki kilátástalan helyzetében még reméli a felszabadulás kinyilatkoztatását. A közvetlen, jószándékú megszólítás egy csapásra szétosztatja a faji, nemzeti és vallási előítéleteket. Meleg hangjában és kedves tekintetében elolvad a korkülönbség, a nemi különbözőség. A jól ismert: „Adj innom!” röviden átalakul: „Nem szeretnéd felkínálni számomra ezt a különleges vizet?”

Ha megfelelő elemzésnek veted alá lelkedet, felfedezheted, hogy ez a fiatal, aki már rosszul kezdte el életét, éppen a te befolyási körödben éli napjait. Szüksége van második esélyre, védelemre a jeruzsálemi vallás tagjainak tekintete elől. De ehhez meg kell látogatnod a szomszéd kútját, ahová soha senki nem megy el, és eltöltened ott egy kevés időt, a déli perzselő napon várakozva. Biztos vagyok benne, hogy nagyszabású missziós sikerhez juthatsz.

Nikodémusi éjszaka

János 3 – A nap régen lehanyatlott. Jézus visszavonult a tömeg elől. Még a tanítványok sincsenek a közelben. Egyedül akar lenni. Ezek az Atyával való személyes beszélgetés órái.

Hirtelen egy emberi alak körvonalai jelennek meg a sötétben. Egy teológus érkezik. Jézus választhatott, hogy az Atyával vagy ezzel a farizeussal beszéljessen. És köszönti a farizeust.

Mennyire megterhelt, szegény! Tudósnak nevezi magát, de nem tud különbséget tenni a szó és a gondolat, az

Szélfúvásban

Még mindig János evangéliuma 3. fejezetéről beszélünk. A 8. vers szerint „a szél fú, ahová akar”. Ezekkel a szavakkal Jézus nemcsak Nikodémusra gondolt, hanem Önmagára is. Lehet, hogy nem csak a „megmissziózott” személynek van szüksége a mennyei igazságok új értésére, hanem magának a misszionáriusnak is. A sorok között olvasva rádöbbenünk, hogy a legsikeresebb evangélizátor az, aki teljes mértékben megnyitja szívét a Szentlélek vezetésének. A legnehezebb feladat saját környezetünkben, otthonunkban evangelizálni. A megnyitott szív a mennyei közbelépés minden alkalmát észreveszi. Képes a mások kedvéért megtett utat is magáévá tenni. Hajlandó ételt készíteni a megbékélés üzenetének átadása kedvéért, hajlandó túrni az éhséget és szomjúságot, hogy megízlelje munkája üdítő gyümölcsét (Ésa 53:11). Kész a vámszedők és bűnösök asztalához ülni, „hogy megtartsan némelyeket” (1Kor 9:22). Kész egész éjjel fennmaradni Nikodémussal, nem is gondolva a másnapi fáradtságra.

Sikerül időt, energiát és bölcsességre találnod, hogy elbeszéljess fiad vagy lányod dilemmáiról? Megtörténik, hogy a jelen hajótörött nemzedékének valamelyik képviselője tanácsért fordul hozzád, megosztja veled szíve titkai és gyötrődéseit? Tudod-e mit jelent, tíz, húsz, harminc percet tölteni egy serdülővel, aki a számára élet-halál fontosságú kérdéseket szeretné megbeszélni veled?

Ha néha abban a kiváltságban részesülsz, hogy mint Jézust, ide-oda hány a szél, akkor boldognak mondhatod magad.

Az örökkévalóság oktatása

Liviu Bădescu,
lelkész, Dumbrava-Roșie, Constanța

Isten teremtői tevékenységének alapja a „Legyen...” Mózes első könyvének szerzője bemutatja, hogy e szavak nyomán a kijelentések azonnal teljesedtek. Ezek a szavak a constanțai „Moldován Vilmos” elemi iskola esetére is érvényesek. Láttuk, ahogy Isten másodpercről másodpercre vezette a terv megvalósítását. Kívánjuk, hogy a 2007 tavaszán elkezdett kezdeményezés továbbfejlődjön, ameddig mindannyian bejutunk a menny magas iskolájába.

Eredetileg egy óvodai rendszerben működő napköziotthon létrehozását szorgalmaztuk. Itt a világ megismerése és az élet vizsgáira és kihívásaira való felkészülés felé irányítottuk a gyermekeket. Ugyanakkor, a menynei Atya és Barátjuk, Jézus felé fordítottuk elméjüket és gondolataikat. Az egyik gyerek, Lucian, súlyos betegségben szenvedett. Édesanyja elmondta az oktatóknak, hogy állapota a többszörös gyógykezelések hatására sem javult. Az óvónő megígérte, hogy a gyerekekkel együtt kéri Jézus gyógyító erejét. Két hét elteltével a beteg gyermek anyja a csoport előtt mesélte el, hogy Jézus közbelépett Lucian életében, és a betegség elmúlt.

A meleg, biztonságos és keresztényi légkörhöz magas szintű oktatási elvek csatlakoztak, melyek a szülőket és a gyermekeket egyaránt vonzották. Kérésük csatlakozott azon óhajunkhoz, hogy a tervet kibővítve, elemi iskolát is létesítsünk. Az ezt követő események biztosították róla, hogy Isten vezeteti munkánkat. Amikor „falak” emelkedtek utunkba (anyagi gondok, hivatali nehézségek, a szakosított személyzet hiánya), mindig felfedeztük az Általa megnyitott ajtókat.

2010. szeptember 15-én, nagy örömben volt részünk. Az elsősöket hívogató csengő jelezte az első dobrozd sai adventista elemi iskola megnyitását. Az osztály nem

nagy, de hisszük, hogy Isten támogatja fejlesztési és terjeszkedési erőfeszítéseinket. Tudatában vagyunk, hogy még lesznek akadályok az úton. De bízunk benne, hogy Aki előttünk jár, megnyitja számunkra az ösvényt.

Ha csak a terv megvalósításával járó nehézségekre figyeltünk volna, intézményünk soha nem nyitotta volna meg kapuit. Isten hívására válaszolva léptünk az oktatás általi misszió útjára. Hitünket vezetésének ígéretére alapoztuk, és a megoldások kezdtek kikristályosodni szemünk előtt. Ennek valósága arra bátorít, hogy ne álljunk meg, hanem mind magasabb és magasabb célokat tűzzünk magunk elé.

A constanțai „Moldován Vilmos” elemi iskola több mint gyermekeket nevelő intézmény. Itt mindenkit családtagként fogadunk. A tanító-tanuló kapcsolat alapja a szeretet, a tisztelet és az igazságosság. Szeretjük és értékeljük a gyerekeket, és ezt ők is így érzik. A tanítók által kialakított légkör, a körülöttük élők iránti kölcsönös szeretetre és tiszteletre buzdítja a gyerekeket.

Ez nem csak annak köszönhető, hogy az osztályterem a constanțai „Speranța” gyülekezet épületében működik, de létrejöttéhez az oktatással kapcsolatos adventista filozófia is hozzájárult.

Mi, akik részt vettünk a constanțai „Moldován Vilmos” elemi iskola alapítási munkálataiban, a magasabb szintű oktatás elérésének célját tűztük magunk elé. Szeretnénk becsülettel képviselni egyházunkat a környező oktatási intézmények körében.

Mihai Eminescu egyik versében említi, hogy nehezebbé esik a halandóság gondolatának elfogadása. A bűnbeesés után minden embernek meg kellett ezt a leckét tanulnia. A Golgotán azonban Jézus egy új leckét tanított – a halhatatlanság leckéjét. A „Moldován Vilmos” elemi iskola célja, hogy a végső vizsga alkalmával az iskola minden tanulója ismerje az anyagot, és kiváló minősítést érjen el.

LÉGY TE A CSODA

Adalbert Ghejan, ASEF programvezető

Gyakran feltettem magamnak a kérdést, hogy miért nem tudok mindent tökéletesen elvégezni? Hogyan lehetséges, hogy egy munka végeztével mindig azt kell tapasztalnom, hogy az eredmény nem kielégítő? Vagy ami még rosszabb, miért nem tudom elvégezni a megkezdett feladatokat? Miért nem tudom tökéletesen intézni ügyeimet?

Vajon lehetséges az, hogy valaki csodával határos módon kimagasló teljesítményeket érjen el otthon, a munkahelyén és barátai körében egyaránt?

Valószínűleg valamennyien „nemmel” válaszolnánk erre a kérdésre. Érvelhetnénk a tökéletlen emberi természet gyengeségeivel, amely nem képes 100%-os teljesítményekre. És ez mind igaz.

Azonban létezik egy bibliaszöveg, amely úgy tűnik, reményt ébreszt napjaink perfekcionistaik szívében. A Jézus tevékenységét figyelő embercsoport „szerfelett álmélgodott vala” az Ő tettein. A Bibliában egyedülálló kijelentést tettek: „Mindent jól cselekedett” (Mk 7: 37).

Igen, értjük, hogy szerette szüleit, és engedelmeskedett nekik. Elfogadjuk, hogy alávetette magát nekik, és az ácsműhelyben „jól” elkészített egy asztalt vagy egy széket. Értékeljük, hogy segítette a szenvedőket. Meghottan olvassuk, hogy „Jézus azért munkálkodott, hogy minden szenvedésen könnyítsen, amit csak észrevett. Kevés pénze volt, amit adni tudott, de gyakran még az élelmet is megtagadta magától, hogy azokon segítsen, akik még nagyobb szükségben voltak, mint Ő.” Nehéz elfogadnunk, hogy „Jézus nem követelte jogait. Munkáját szükségtelenül nehezzé tették, mert készséges volt, és sohasem panaszkodott. Mégsem bukott el, és nem csüggedt. A nehézségeken fölülemelkedett, mintha Isten orcájának fényében lenne. Nem vágott vissza, ha durván bántak vele, hanem türelmesen viselte a bántalmazást.” (Jézus élete, 64, 66. old.)

Mindez túl soknak tűnik, ha arra gondolunk, hogy ez egy olyan személy konkrét életmódja volt, aki mindössze harminchárom évig élt ezen a földön. Mikor tartott szünetet? Mikor ment szabadságra? Mikor szabadkozott, hogy „aki dolgozik, az tévedhet is”? Hogyan tudott mindent „jól cselekedni”? Értetlenségünk érvényes annak tudatában, hogy Jézus a hétköznapi életben nem használta istenségét. Vajon én, a harmadik évezred történelmének tevékeny résztvevője tudnék-e mindent „jól cselekedni”?

Elsősorban meg kell értenünk, hogy ő minden elkezdett feladatot „jól végzett el”.

Másodsorban, jegyezzük meg, hogy nem emberi ügyessége segítette megvalósításaiban, hanem az Atyától nyert naponkénti áldás tette „csodává” őt az emberek körében. Az áldások forrásának titkát két bibliaszöveg által fedezhetjük fel:

„És felelvén Simon, monda néki: Mester, jóllehet az egész éjszaka fáradtunk, mégsem fogtunk semmit. Mindazáltal a te parancsolatodra levetem a hálót.” (Lk 5: 5)

„És lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni, és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el.” (Lk 6: 12)

Két szereplővel találkoztunk: Péterrel és Jézussal. Mindketten megpróbálták jól végezni a munkájukat. Péter tudta, hogy halat kell fognia, ezért egész éjjel kitartóan örködött a hálók mellett.

Jézus feladata az emberek megmentése volt. Ezért egész éjjel imában kérte Atyjától az ehhez szükséges erőt.

Az eredmény? Péter... semmit nem fogott. Jézusról azonban azt olvassuk, hogy „alávetet-

te magát az Atya akaratának, az Ő hatalmától függött. Így Krisztus tökéletesen megüresítette magát, semmit tervezett a maga számára. Elfogadta Isten reá vonatkozó terveit, s az Atya napról napra tárta fel azokat. Bárcsak annyira Istentől függenénk, hogy életünk egyszerűen akaratának átvitele volna!” (Jézus élete, 166. old.)

Az örökkévalóság Atyjának áldásával és naponkénti új tervekkel felruházva, Jézus helyről helyre járt, meggyógyította a töredelmes szívűeket, a foglyoknak szabadulást hirdetett, vigasztalta a szenvedőket, szabadon bocsátotta a lesújtottakat, és enyhített minden fájdalmat. És igen, mindezeket „jól cselekedte”.

„Áldást parancsol melléd az Úr a te csüireidben és mindenben, amire ráteszed kezedet; és megáld téged azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad néked.” (5Móz 28:8)

Kívánom, hogy ez az ószövetségi áldás visszhangra leljen életünkben, és a mennyei Atya akaratára szerint dolgozva

„jól cselekedjünk”, hogy magunk is „csodává” és áldássá váljunk a körülöttünk élők számára.

Elsősorban meg kell értenünk, hogy ő minden elkezdett feladatot „jól végzett el”.

A családról, másképp

Február 12–19.: a Keresztény Otthon Hete

Romică Sirbu, a Családi és Nevelési Osztály igazgatója

Gyakran elgondolkodom a családnak a jelen társadalomban és a gyülekezetben betöltött szerepéről és fontosságáról. Avatatlan, világi körökben a család a bibliai példaképtől eltérő változtatásoknak kitett intézménnyé változott. Ide tartozik például a házasság előtti együttélés, a vadházasság, valamint a dolgok természetes rendjének ellentmondó hajlamok áplása, mint a homoszexualitás. Túl sok szó esik a gazdasági válságról és a globális felmelegedésről, és túl kevés a családi élet válságáról. Ezt a válságot a válások egyre jobban növekvő száma, valamint az együttélő, de boldogtalan házastársak helyzete táplálja. Az Egyesült Államokban végzett kutatások szerint a megkérdezettek 35-45%-a elvált, 45-55%-a boldogtalan családi helyzetről beszélt, és csupán 10%-a nyilatkozott boldog családi kapcsolatról.

De hogy áll a helyzet a gyülekezetbe járó, Bibliát olvasó, és az örök Birodalom eljövételét váró, magukat vallásosnak nevező személyek családi értékrendjével? Gondolkodjunk el ezen a kihíváson saját családjunk helyzetéből, és nem az általános statisztikákból kiindulva. Majd próbáljunk meg őszintén válaszolni néhány kérdésre:

Mennyire érzed boldognak magad saját családjában? Mennyi minőségi időt töltesz el házastársaddal, gyermekeiddel? Mikor beszélgettek utoljára őszinte szívvel? Mikor vitted utoljára sétálni gyermekeidet? Mikor mondtad utoljára valamelyik családtagodnak, hogy szereted őt?

A kérdések oldalakon keresztül folytatódhatnak. Nincs lehetőségünk minden kérdés feltevésére, de ennek nem is lenne értelme. Arra számítunk, amit a kérdések során

bekövetkezett önvizsgálat következtében szeretne a Szentlélek a szívünkben végbevinni.

Isten elénk tárta az eszményt: „Az otthont azzá kell tennünk, amit ez a szó magába foglal. A földön a menny előképe legyen, az a hely, ahol ápolják az érzelmeiket annak tudatos elnyomása helyett.

Boldogságunk a szeretet, a rokonszenv és az egymás iránti udvariasságunk ápolásától függ. A menny legszebb előképe az az otthon, ahol az Úr Lelke lakozik. Isten akaratát akkor teljesítik, ha a férj és a feleség tiszteli egymást, ápolják a szeretetet és a bizalmat.” (*Boldog otthon*, 17. old.)

Az adventista egyházi naptárban február 12-19. a család hete. Így még egy alkalom nyílik arra, hogy minden család kisebb vagy nagyobb lépéseket tegyen az Isten által bemutatott példakép elérésére. Meghívlak, hogy ebben az időszakban tanuljunk meg egy kicsit másként gondolni csa-

ládunkra, tegyük magunkévá az otthonnal kapcsolatos mennyi elveket.

Ennek érdekében néhány olyan tevékenységet javaslok, melyek segítenek eredeti helyére visszaállítani Isten ajándékát, az otthont.

1. A kibékülés napja – A családi élet, a férj-feleség és szülő-gyermek kapcsolat egyik kihívása a bűntudat érzésével kapcsolatos. El kell ismernünk, hogy sokszor és sokféleképpen vétünk egymás ellen. A továbblépéshez szükséges a megbocsátás, ugyanaz a megbocsátás, melyet az Istennel való kapcsolatunkban is tapasztalunk. Gondolkodjunk el rajta: mi történe otthonainkban, ha a hét egy napját ennek a célnak, a családtagok közötti megbékélésnek szentelnénk? Mi lenne, ha azon a napon minden haragos, Isten jelenlétének tudatában, kötelességtudóan, a bocsánatkérés és a megbocsátás vágyával szívében, a kibékülés érdekében beszélgetne? Biztos vagyok benne, hogy jó eredményre számíthatnánk. Boldogabbak, erősebbek, egészségesebbek

lennének, és közelebb kerülünk a mennyhez. Meghívlak, hogy Mózeshez hasonlóan imádkozzunk a megbocsátás lelkületéért. Az ihletett írás olyan csodálatosan ragadta meg ezt a pillanatot: „Áron éppen úgy, mint az emberek, visszahúzódott Mózesztől. Amikor meglátták, hogy Mózes [...] orcájának bőre sugárzik: féltek közlelteni hozzá (2 Móz 34:30). Mózes, amikor észrevette zavarodottságukat és félelmüket, nem tudta ennek okát és sürgette őket, hogy menjenek közelebb hozzá. Biztosította őket Isten megbékéléséről és irántuk való megújított kegyelméről, valamint jóindulatáról. Hangjából semmi más nem

éreztek kicsendülni, csak szeretetet és esedezést. Végül is egyikük Mózes közelébe merészkedett. Túlságosan erőt vett azonban rajta a félelem ahhoz, hogy meg merjen szólalni, ezért teljesen csendben csak nézett Mózes orcájára és azután az ég felé tekintett. A nagy vezér azonnal megértette, mit jelent ez. Tudatos vétkükben, és azal az érzéssel szívükben, hogy

még mindig Isten nemetszéese alatt állnak, nem tudták elviselni a mennyi világgóság fényét, amely, ha engedelmesek lettek volna Istennek, akkor örömmel töltötte volna el őket. Az a lélek, amely szabad a büntől, nem kíván elrejtőzködni a mennyi fény elől.” (*Pátriárkák és próféták*, 329–330. old.) Tulajdonképpen a megbékélés az a nyitott ajtó amelyen keresztül Isten áldásaiban részesülhetünk. „Így szól Krisztus egyik utolsó parancsa tanítványaihoz: *Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.* (Jn 13:34). Engedelmeskedünk-e ennek a parancsnak, vagy megtűrünk magunkban durva, Krisztustól idegen vonásokat? Ha bármivel megbántottunk vagy megsebezöttünk másokat, kötelességünk megvallani vétkünket, és keresnünk a megbékélést. Csak akkor járulhatunk hittel Isten elé, ha ennek a feltételnek eleget tettünk.” (*Krisztus példázatai*, 94–95. old.)

2. Olvass gyermekednek – Ez a tevékenység feltételezi, hogy a hét valamelyik napján fektessünk különleges hangsúlyt a gyermekeknek való felolvasás fontosságára, mely szorosabbá fűzi a gyermekek és szülők közötti kapcsolatot. „És ez ígék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívemben. És gyakoroljad ezekben a te fiaidat, és szólj ezekről, mikor a te házában ülsz, vagy mikor úton jársz, és mikor lefekszel, és mikor felkelsz.” (5Móz 6:6-7) Ezen a héten hangsúlyozzuk a minőségi olvasás

jelentőségét. „Sok ifjú mohón vágyakozik olvasmányok után. Mindazt olvasni akarják, ami csak kezükbe kerül. Ügyeljenek arra, hogy mit olvasnak. (...) Sajnálattal tapasztalom, hogy keresztény családok olyan folyóiratokat és újságokat olvasnak, melyek folytatásos regényeket tartalmaznak,

melyek nem jó befolyást árasztanak a lelki világra. (...) Ennek a kedves ifjúságnak nagy szüksége van arra, hogy jellemük felépítéséhez a legeslegjobb anyagot használják fel – Isten szeretetét, az Ő félelmét és Krisztus ismeretét. (*Üzenet az ifjúságnak*, 193, 199–200. old.)

3. A televízió kikapcsolásának napja – Ez megfelelő alkalmat nyújt a televízió hétköznapijainkban betöltött szerepének elemzésére. Az időt, amelyet korábban bizonyos műso-

rok nézésére szántunk, most használjuk fel a családi áhítat megtartására. Íme, hogyan emlékszik Ellen White saját családjára: „Hívő szüleim mindent megtettek annak érdekében, hogy a menyeyi Atya közelségébe helyezzenek bennünket. Családunk

minden este és minden reggel imára gyűlt össze. Istendicsóító énekeket énekelünk. Nyolc gyermek volt a családjunkban, és szüleink minden alkalmat felhasználtak, hogy megtanítsanak Jézusnak átadni szívünket. Minél jobban egyesülnek a családtagok az otthonban zajló tevékenységekben, annál magasztosabb és bátorítóbb lesz az a befolyás, amelyet az apa, az anya, a fiúk és a lányok a körülöttük élőkre gyakorolnak.” (*Ész, jellem, személyiség*, 1. köt., 174–175. old.)

4. Személyes megemlékezés napja – Megfelelő alkalom arra, hogy a családtagok együttesen felidézzék életük legfontosabb tapasztalatait, évfordulóit, eseményeit. Kérjétek a nagyszülőket, hogy meséljenek az unokáknak élettapasztalatukból. Ez az egymáshoz való közeledés és öröm alkalma lesz életükben.

5. Családi történelem – Még egy alkalom a családi események felidézésére. Ezen a napon tartsunk családi összejövetelt, adjunk alkalmat a család történetének bemutatására, említsük meg a legfontosabb történeteket és eseményeket. Látogassunk el a nagyszülőkhöz, a szülőkhöz, a testvérekhez.

Az élet a családban kezdődik és ugyanott folytatódik. Mindenki azt szeretné, hogy végül szerettei körében maradjon. A végső megújulás napján a családok a nagy menyeyi otthonban egyesülnek.

Sietős léptekkel haladunk Hazánk felé. Gondold át családi életedet, tekint más szemmel otthonodra. Fedezd fel a családi élet örömeit! Kezdd a menyeyi terv szerint élni!

Jogi rovat

(kivonat a 2010/107-es egészségügyi biztosításról szóló rendeletről)

Gelu Panait, jogász,
Román Unió

Rovatunkban bemutatjuk és elemezzük a közérdekű normatív szabályokat (törvény, rendelet, eljárás stb.). Főként a 2010 végén megjelent törvényszabályozásokkal foglalkozunk, amelyek 2011-től léptek érvénybe.

Fontosnak tartjuk ismertetni, hogy miért szükséges állampolgáraink számára az egészségügyi biztosítás, és hogy pontosan mit jelent Romániában ezzel a joggal élni – amint azt előírja a 2006/95-ös, az egészségügyi reformról szóló törvény, melynek kiegészítését a 2011. január elsejétől hatályos 2010/107-es sürgősségi rendelet tartalmazza.

A 211-es cikk előírja a következőket:

(1) A jelenlegi törvény alapján egészségügyi biztosításra jogosult minden román állampolgár, akinek romániai lakcíme van, valamint azok a külföldi állampolgárok és hontalanok, akik hosszabbított tartózkodási engedéllyel vagy romániai lakcímmel rendelkeznek, és fizetik az alaphoz való hozzájárulást, a jelen törvény feltételei között. Ebben a minőségben az illetékes személy közvetlenül vagy a munkaadón keresztül biztosítási szerződést köt az egészségügyi biztosítóházzal, melynek modelljét a Országos Egészségbiztosító Ház (CNAS) elnöke határozza meg, az Adminisztrációs Tanács jóváhagyásával.

(2) A Romániában való lakhatási vagy tartózkodási jog elvesztésével a biztosítási jogok is megszűnnek.

A 212-es cikk megállapodásba foglalja:

(1) a dokumentumokat, amelyek tanúsítják, hogy valaki egészségügyi biztosításra jogosult: egészségügyi igazolás vagy könyv, amelyet az adott biztosítóház bocsát ki;

(3) az elektronikus biztosító kártyát, melyet a szociális egészségbiztosítási rendszer információs egysége bocsát ki.

Az állampolgárok és ezzel együtt olvasóink valószínűleg tudni szeretnék, hogy mely kategóriák jogosultak a térítésmentes egészségügyi biztosításra.

A 213-as cikk – a 2010/107-es sürgősségi rendelettel kiegészítve – a következő kategóriákat határozza meg:

a) minden 18 év alatti kiskorú, a 18 és 26 év közötti fiatal diákok, beleértve a középiskola befejezésétől az egyetemi év megkezdéséig tartó időszakot (max. 3 hónap), munkajövedelemmel nem rendelkező inasok és egyetemisták;

b) a 26 év alatti fiatalok, akik a gyermekvédelmi rendszerből származnak, nem rendelkeznek munkajövedelemmel és nem részesülnek a garantált minimálbérről szóló 2001/416-os számú törvény és annak utólagos kiegészítései által meghatározott szociális segélyben; az önálló jövedelemmel nem rendelkező házastársak és szülők, akik egy biztosításra jogosult személy eltartásában vannak.

c) azok a személyek, akiknek jogairól (az 1945. március 6. utáni diktatúra politikai üldözötteinek kijáró jogokról, valamint azok jogairól, akiket külföldre deportáltak vagy fogságban tartottak) az 1990/118-as törvényhatározat szól; azok a bírók, akiket 1945-1989 között politikai okok miatt eltávolítottak az igazságszolgáltatásból (az 1993/51-es számú törvény és utólagos kiegészítései alapján); azok a személyek, akiket a 1940. szeptember 6-tól 1945. március 6-ig a Romániában létrehozott rezsimek etnikai okok miatt üldöztek (1999/105-ös kormányrendelet alapján, melyet a 2000/189 számú törvényben elfogadtak, az utólagos kiegészítésekkel együtt); a háborús veteránok, valamint a hadirokkantak és -özvegyek (az 1994/44-es törvény és utólagos kiegészítései alapján); akik katonai szolgálatot végeztek 1950-1961 között a Munkaszolgálat Általános Igazgatósága keretében (2002/309-es számú törvény és utólagos kiegészítések); azok, akik az 1989. decemberi forradalom győzelméért harcoltak (a forradalom áldozatainak elismeréséről szóló törvény 3. bekezdés, b) pont), valamint akik részt vettek az 1987-es brassói antikommunista munkáslázadásban, és ennek nyomán szenvedniük kellett (2004/341-es törvény), kivéve ha a törvény által jóváhagyott anyagi támogatás mellett más jövedelmük is van;

d) fogyatékkal élő személyek, akik nem kapnak munkabért, nyugdíjat vagy más támogatást, mint amit az 1999/102-es számú törvény a fogyatékkal élők speciális társadalmi védelmével és foglalkoztatásával foglalkozó sürgősségi kormányrendelete előír (beleértve: utólagos módosítás és kiegészítés a 2002/519-es számú törvény alapján);

e) azok a betegek, akiknek bántalmi szerepelnek a Közegészségügyi Minisztérium besorolásában, a bántalmak megszűnéséig, ha nem részesülnek munkajövedelemben, nyugdíjban vagy egyéb juttatásokban;

folytatás a 25. oldalon

A keserű élet illata

Teodora Goran,
a Női Misszió Osztály igazgatója

„Istened az én Istenem.”
(Ruth 1:16)

Biztosan mindannyian emlékszünk ezekre a szavakra. Egy fiatal moábita nő ajkáról hangzottak el, aki tíz évig élt egy Isten népéhez tartozó hívő családban. Ez a család az éhség elől menekülve, egy időre Moáb mezején telepedett le. Naomi egyik fiának feleségéként, Ruth is megismerte Izráel Istenét. A Szentírás nem részletezi a családi helyzetet, azonban arra következtetünk, hogy Ruth jól érezte magát abban a családban. Nem csak férjével, hanem férje szüleivel is jó kapcsolatban volt. Biztos vagyok benne, hogy figyelte istentiszteletüket, és felismerte ennek a kapcsolatnak a mindennapi életben is érezhető hatásait. Ruth a válságos időkben, Elimélek halálakor tanúsított magatartásukat is megfigyelhette. Abban az időszakban sógornőjével, Orpával együtt, még közelebb kerültek vigaszra és bátorításra szoruló anyósukhoz.

Biztosan nem számítottak rá, hogy rövid időn belül ők is özvegyeségre jutnak. A három szenvedő nő együtt sírt a nehéz pillanatokban. Egyedüli Vigaszuk felé irányították tekintetüket, erőt és bátorságot kértek a továbblépéshez. Naomi beszélt menyeeinek az Isten változhatatlan szeretetében vetett hitéről, amely a mindannyiuk életét megpróbáló nehéz fájdalom ellenére is támogatta őket. A legmegfelelőbb alkalom nyílt arra, hogy magatartásával bebizonyítsa az igaz Istenbe vetett rendíthetetlen, élő hitét. És befolyása nem maradt gyümölcsstelen.

Amikor elhatározta, hogy visszatér szülőföldjére, menyeei is követték. Naomi Isten áldását kívánta számukra, és bátorította őket, hogy térjenek vissza családjukhoz és népükhöz. Eleinte egyikük sem akarta ezt megtenni, de végül Orpa a hazatérést választotta. Ruth azonban Naomi mellett maradt. A nevét viselő könyvben ezt olvassuk: „Ruth pedig monda: Ne unszoldj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert ahova te mégy, oda megyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg. Néped az én népem, és Istened az én Istenem.” (Ruth 1:16) Micsoda vallomás. Az Isten akaratára szerinti életpélda a szavaknál sokkal erőteljesebb meggyőző erővel hat. Naomi és családja közvetítése által Ruth a legőszintébb módon sajátította el Isten szeretetét. Úgy döntött, hogy élete hátralevő részében

Őt szolgálja, és a felfedezett értékeket utódainak is továbbadta. (Dávid király dédnagyanyja volt.)

„Befolyásunk köre, ha szűknek látszik is, tehetségünk, ha kicsi is, alkalmaink, ha ritkák is, tudásunk, ha korlátozott is, csodálatos dolgokat művelhetünk a saját otthonunk kínálta lehetőségek hűséges felhasználásával. Ha szívünket és otthonunkat kitárjuk a mennyei életelvek befogadására, éltető hatalom közvetítőivé leszünk. Otthonunkból gyógyító erő árad, élővé, széppé és termővé alakítva az aszályal sújtott terméketlen pusztaságot.” (A nagy Orvos lábnyomán, 246–247. old.)

Tegyük fel magunknak a kérdést: Milyen befolyást árasztunk? Cselekedeteink bizonyítják-e, hogy életünk minden területén elfogadtuk Jézust Úrnak és Megváltónak? Naponkénti magatartásunk tanúsítja-e családtagjaink számára az Ő szeretetét? Fakad-e ajkunkról lelki békénk bizonyítására Istent dicsőítő ének? Szolgálunk-e naponta embertársainknak, vagyunk-e megosztani velük a megváltás örömhírét? A próbák idején képesek vagyunk-e derűs arccal és állhatatos hittel kitartani? Tudatosítottuk-e, hogy „azoknak akik Istent szeretik minden javukra van”? (Róm 8:28)

Ha ezekre a kérdésekre igennel tudunk válaszolni, akkor mi is átélhetjük Ruth és Naomi tapasztalatát. Örömről teljes lesz, amikor a körülöttünk élők kijelentik: Szeretnék a te népedhez csatlakozni! Szeretném elfogadni a te Istenedet!

Drága Megváltónk türelmetlenül várja, hogy hazavihessen bennünket. Azonban ezt csak akkor teheti meg, amikor életünk visszatükrözi az Ő képét. Mi tart vissza ettől? Kínálhat-e valaki ennél vonzóbb és magasabb kilátást?

„Ezt mondja, aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!” (Jel 22:20)

A megbocsátás titka

Virgiliu Stroescu, orvos

Háromezer évvel ezelőtt a prédikátor, híres könyvének utolsó versében így fogalmazott: „Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.”

Miért tartogat Isten a mennyei irattárban annyi feljegyzést minden csillagképről, minden bolygóról, minden nemzedékről, minden földrésről, minden országról, városról vagy faluról, minden családról, és minden emberről egyenként? Minden történést isteni pontossággal kerül feljegyzésre, ahogyan a sejt nukleinsavai részletesen számon tartják a fehérjéket, a molekulákat és az atomokat.

Vajon a világmindenség Atyja miért jegyez fel fel MINDENT? Minden gondolatot, minden tekintetet, minden tervet, szót vagy cselekedetet? Miért jegyzi fel rejtett dolgainkat?

Ennek a feljegyzésnek az oka, hogy a végső ítélet alkalmával, amikor a bűn és a megtéretlen bűnösök örökre elvesznek, bizonyítékokra van szükség. És Isten minden bizonyítékot számon tart.

Az evangélium, a jó hír rámutat arra, hogy Jézus Krisztus áldozata által lehetséges a bűnbocsánat. A mennyei feljegyzésekből megtérés által lehet a vétkeket kitisztítani.

Ha megvalljuk bűneinket, a mennyei Atya megbocsát, és minden törvényteleniségtől megtisztít bennünket (1Jn 1:9). Az elkövetett bűnnek több vetülete van: büntudat, fizetség és következmény. A bűn a teremtmény Teremtő elleni lázadása, így

minden elkövetett vétek Isten elleni támadásnak számít. Mivel az ember már az Édenben vétkezett, a helyreállítás csak a megváltási terv által lehetséges. Az igazságos Isten nem bocsáthatta meg a bűnt, a törvény érvénytelenítése nélkül. De Isten a szeretetet. Ezért talált megoldást: Fia, az Ő halála által kifizette minden bűn árát és büntetését. Így lehetségessé vált, hogy az Atya megbocsáthassa mindenki vétkét, aki hittel megvallja, megbánja és elhagyja bűnös szokásait.

Kegyelemidőben élünk, amikor még lehetséges a bűnök bocsánata, amennyiben megvalljuk azokat. Az Isten ellen elkövetett vétkeinket nem másoknak kell elmondanunk. A Teremtő bocsánatát kell kérnünk, és ha bűnvallásunk őszinte, Ő megbocsát nekünk.

Ha azonban emberek ellen vétkeztünk, akkor először kérjünk Istentől bocsánatot, mert vétkeztünk ellene és gyermekei ellen. Majd bocsánatkéréssel forduljunk ahhoz, akivel szemben vétettünk, és amennyiben lehetséges, hozzuk helyre a hibát. A kibékülés érdekében adjuk vissza, ha valamit jogtalanul elsajátítottunk. Ha ezt nem tesszük meg, akkor bűnünk nem nyer bocsánatot, és a büntetést nekünk kell elszenvedni. A bűnök büntetése pedig az örök halál. Ha minden elkövetett bűnünket ilyenformán megoldjuk, a végső ítéletkor nem kárhozzatnak, mert már átléptünk a halálból az életbe.

A végső ítélet az egész világegyetem előtt elemzi

a két legnagyobb titkot: a gonoszság titkát és a kegyesség titkát. Ennek érdekében minden ismert és titkolt bizonyítékra szükség van. Isten nem bocsáthat meg egyetlen olyan bűnt sem, melyet nem vallottunk be, nem bántunk meg, nem javítottunk ki és nem hagytunk el.

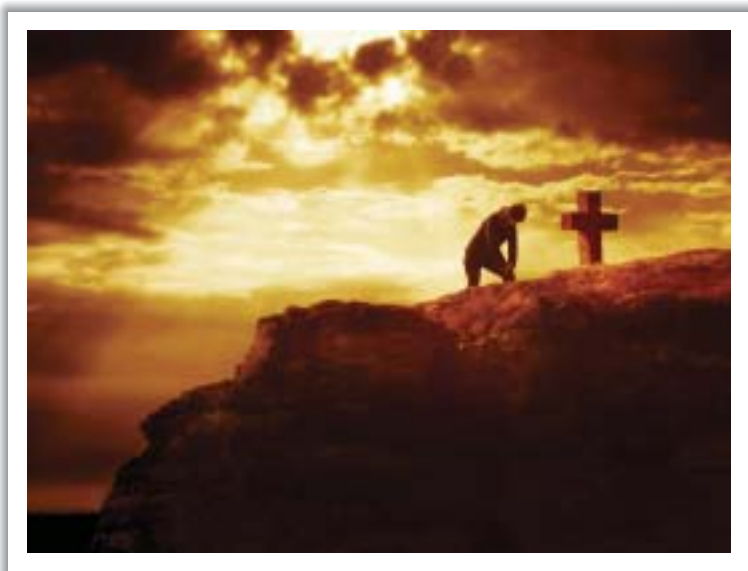
Gyakorlati alkalmazások

Nézzünk szét házunkban. Ha látunk olyan tárgyakat, melyekhez nem becsületes úton jutottunk, késsedelem nélkül szolgáltatassuk vissza a károsultnak. Ha nem tudjuk bizonyítani, hogy becsületesen jutottunk vagyunkhoz, hanem bűnös utakon szereztük meg, akkor bankszámláinkat hasonlítsuk össze a menny feljegyzéseivel. Minden jogtalanul szerzett pénzüsszeget vissza kell adni, mert másképp nem válhatunk „a Királyság polgáraivá”, hanem ott maradunk, ahol nem lesz más csak „sírás és fogaknak csikorgatása”.

Ha egy ember megvallotta minden bűnét és visszaadta csalással szerzett javait, a Bíró bemutatja a világegyetem előtt ennek a személynek az őszinte megtérését és új életét.

Ezt mondja majd Sátánnak: „Megkísértetted és vétkezett, de én megbocsátottam neki az Én vérem által. Hallottam őszinte megtérését, és új szívvel ajándékoztam meg. Átlépett a halálból az életbe.”

Azonban ha zsebünkben, vagy a bankban csalással, sikkasztással, lopással, vagy más hamis eszközökkel szerzett összegek lapulnak, szolgál-tassuk vissza, és őszinte bűnvallomással lépünk az Atya elé.

Ha részt vettünk egy ártatlan ember elítélésében, és nem kértünk tőle bocsánatot, ez a tettünk ott marad a mennyei könyvek lapjain. Hasonlóképpen, ha rosszat mondtunk valakiről szóban vagy írásban, ha hazug jelentést tettünk, meg kell vallanunk ezt a vétkünket, bocsánatot kell kérnünk előbb Istentől, majd attól, aki ellen vétkezettünk.

Másképp semmi esélyünk nem lehet a megváltásra, melyet csak akkor nyerhetünk el, ha a mennyei feljegyzésekben megjelenik megtérésünk, bűnbánatunk és bűnvallomásunk bizonyítéka. A lator, amikor az evangélium ismeretére jutott, hitt, vallott, megtért és így nyert megváltást.

A végső ösztönzést a zsoltáros szavaiból meríthetjük: „Haragudjatok, de ne vétkezzetek” (Zsolt 4:5).

folytatás a 22. oldalról

Jogi kérdések

f) terhes vagy gyermekágyas nők, ha nem rendelkeznek jövedelemmel, illetve ha jövedelmük az országos minimálbér alatt van.

(2) Egészségügyi biztosításra jogosultak azok, akik az alábbi esetek valamelyikébe tartoznak:

b) ideiglenesen munkaképtelenné vált személyek, akik munkabaleset vagy szakmai ártalom miatt betegszabadságon vannak;

c) akik 2 éves (vagy fogyatékos gyermekek esetén 3 éves) szülés utáni gyermeknevelési szabadságukat töltik, vagy akik 3 és 7 év közötti fogyatékos gyermek mellett gyermeknevelési szabadságon vannak;

d) akik szabadságvesztés vagy előzetes letartóztatás alatt vannak, valamint azok, akikre a Büntető Törvénykönyv 105-ös, 113-as és 114-es cikkei által előírt eljárások vonatkoznak, beleértve a szabadságvesztés elhalasztásának vagy megszakításának idejét is, ha nem rendelkeznek egyéb jövedelemmel;

e) akik munkanélküli segélyben részesülnek;

f) a kiutasítás vagy kitoloncolás végett szállóközpontokba elhelyezett személyek, valamint az emberkereskedelem áldozatai, akik azonosságuk megállapítása idejére törvényileg jóváhagyott központokban tartózkodnak;

g) akik szociális támogatásra jogosult családban élnek (a 2001/416-os számú törvény, utólagos módosításai és kiegészítései szerint);

h) azok a nyugdíjasok, akiknek nyugdíja kevesebb mint 740 lej;

i) azok a román állampolgárok, akik emberkereskedelem áldozataivá váltak, maximum 12 hónapig, ha nem rendelkeznek jövedelemmel;

j) az Egyházakért felelős Államtitkárság által elismert egyházak szerzetesei, abban az esetben, ha nem rendelkeznek munkajövedelemmel, nyugdíjjal vagy egyéb jövedelemforrással.

Várjuk visszajelzéseiket és kérdéseiket a fentebb ismertetett témával kapcsolatban a szerkesztőség címére.

A következő rovatot az olvasóink és tanácsadóink által feltett kérdések megválaszolására tartottuk fenn. Ez által szeretnénk közelebb kerülni önökhöz, és megfelelőképpen válaszolni az önöket érintő lelki gyötrődésekre.

Címünk: *Curierul Adventist*, str. erou Iancu Nicolae, nr. 38–38A, Voluntari, Ilfov, cod 0077190 vagy www.curieruladventist.ro.

Köszönjük az együttműködést!

KÉRDÉSEK

A BIBLIA IHLETETTSÉGÉRŐL (IV)

Florin Lăiu egyetemi adjunktussal a *Curierul Adventist* főszerkesztője, Virgiliu Peicu készített interjút.

V. P.: *Lăiu testvér, előző beszélgetésünk után elgondolkodtam azokról a bibliai részletekről, melyeket vagy figyelmen kívül hagyunk, vagy nem szeretünk beismerni. Még mindig mély benyomást kelt bennem önnek, a Biblia ihletettségével kapcsolatos újszerű meglátása. Ha valóban így van, akkor ezt minden kereszténynek ismernie és ellenőriznie kellene. Majdnem meggyőződtem, de nem gondolja mégis, hogy nálunk van a hiba (tudatlanság, félreértelmezés, hibás magyarázatok), melyet az ihletett írónak tulajdonítunk? Lehet, hogy léteznek olyan vetületek, melyekre nem is gondoltunk?*

F. L.: Egyetérték. Ha kijelentettük, hogy a mennyei ihlettségű írók is tévedhettek az emberi területen, annál inkább biztos vagyok benne, hogy mi is tévedhetünk. Sőt, az évszázadok folyamán elkövetett történelmi hibák hosszú lajstromával rendelkezünk. Magam is átéltem néhány ilyen tapasztalatot, melyek arra készítettek, hogy figyelmesebb legyek.

V. P.: *Például?*

F. L.: Például Máté 27:9 Zakariás helyett Jeremiásra vonatkozó utalása. Nemrég felfedezett bizonyítékok alapján valószínűnek tartom, hogy a tévedés nem Mátéban keresendő, hanem későbbi szerkesztői betoldás is lehetett. Megmagyarázom: emlékezzetek vissza, hogy Máté egyik legkedveltebb kifejezése „hogyan beteljesedjék, amit az Úr mondott volt a próféta által”, vagy más ehhez hasonló megfogalmazások, melyek által Máté a régi próféták kijelentéseire utalt. Evangéliumában 16 alkalommal találkozunk ezzel. Az evangélium mai formában létező legkorábbi kéziratai szerint (IV. század), Máté a 16 esetből 8 alkalommal nem említi a próféta nevét. A fennmaradt 8 esetben ötször beszél Ézsaiásról, kétszer Jeremiásról és egyszer Dánielről. Utalásai általában helyesek, a Máté 27:9 kivételével. Azokban az esetekben, amikor Máté prófétai idézeteket említ, a későbbi görög nyelvű kéziratok legkevesebb 6 alkalommal tartalmazznak a próféta nevével

kapcsolatos utólagos szerkesztői bejegyzéseket („Ézsaiás” – Mt 1:22, 2:15, 13:35). A Mt 27:9 verse, mely jelen formájában Zakariás helyett Jeremiást idézi, különbözőképpen jelenik meg a későbbi kéziratokban, ahol Jeremiás helyett Ézsaiást vagy Zakariást olvashatunk.

Egyértelmű, hogy a helyes utalás „Zakariás”, mégis ez egy későbbi javítás eredménye. Valószínűleg Máté csak egy általános utalást jegyzett fel („mondott volt a próféta által”), és nem említett nevet. Később, egy olyan időszakban, melyből nem rendelkezünk Máté kézírataival (II–III. század), bizonyos írnok-szerkesztők odaillesztették a legkorábbi kéziratokban (IV. század) megjelenő, „Jeremiás” nevet, ezért a fordítók tiszteletben tartották Jeremiás nevének jelenlétét. Más, későbbi írnokok vagy szerkesztők észrevették a hibát, és kijavították, Jeremiás nevet „Zakariás” vagy „Ézsaiás” (újabb hiba) névvel behelyettesítve.

Az itt kínált megoldás tulajdonképpen egy hozzátétőleges helyre-

igazítás, a bibliai kéziratok szöveg-bírálatának módszeres megoldása. Spekulatív megoldás tulajdonképpen, mivel a korábbi kéziratok nem tartalmaznak közvetlen bizonyítékokat, valósága azonban nagyon valószínű.

V. P.: *Lenyűgöző magyarázat, és sokkal egyszerűbbnek tűnik, mint az általunk eddig ismert megoldások.*

F. L.: Magam is gyakran hallottam olyan magyarázatokat, melyek feltételezték, hogy a nagy próféták kéziratok tekersei egy-egy kisprófétá írásait is tartalmazták, vagyis hogy Zakariás írásai Jeremiás kéziratok tekerésére lettek volna lejegyezve. Azt is feltételezik, hogy amennyiben egy téma két prófétá megfogalmazásában is megjelent, mindig a fontosabb személy szavait idézték. Ezek a magyarázatok azonban rendkívül elvontak, nem megalapozottak. Figyeljük meg, hogy Jeremiás 18-ban is megjelenik a „fazekas” témája, azonban „ezüstök” nélkül. A kispróféták, hagyományosan, mind ugyanarra a tekerésre írtak. Az általunk ismert legkorábbi írnokhagyományok szerint, a későbbi próféták négy tekerest állítottak össze: Ézsaiás, Jeremiás, Ezékiel, és a „Tizenketű” (kispróféták).

V. P.: *Mégis, Lăiu testvér, a szöveg helytelen továbbadásáról szóló adatok és érvelések egyeseket arra bátoríthatnának, hogy minden olyan esetben szövegbeszűrésokat feltételezzenek, amikor az üzenet nem felel meg az emberi természet és az elvilágiasodott lélek elvárásainak.*

F. L.: Igen, értem a kockázatot. Egyetértek azzal, hogy fennáll a visszaélések veszélye. Amikor valaki nem hisz abban, hogy Isten felügyelte az Ő Szavának összeállítását és a jelen korokig való eljuttatását, elképzelheti, hogy a Szentírás a hógolyóhoz hasonló formában jött létre, vagyis a lejtőn lefelé gurulva lavínává duzzadt, így ma már nem lehet megkülönböztetni az eredeti szöveget a

későbbi hozzátoldásoktól. A Szentírás továbbításának folyamatát inkább egy vízszintesen guruló tárgyhöz hasonlíthatnánk, mely sok port és néhány pihefoszlányt gyűjtött össze. A bibliai üzenet nem változott. Máté üzenetét semmiben nem befolyásolja az, hogy Jeremiás vagy Zakariás szavait idézte.

Ne feledjük el, hogy az Ókorban nem létezett a lábjegyzetek használatának szokása. Minden megjegyzést a szövegbe illesztettek. A legtöbb hozzátoldás nem tartalmaz hibákat, de bizonyos esetekben lehetségesnek tartom tévedések becsúszását.

V. P.: *Gondolja, hogy a szövegben végzett, bizonyos esetekben hibásnak bizonyult ártatlan módosítások megmagyarázzák a prófétai ihletettség korlátairól szóló beszélgetésünket?*

F. L.: Igen, közvetett módon. Annak ellenére, hogy ez a megoldás felmenti a szerzőket az igazságtalanul nekik tulajdonított tévedések alól, az a tény, hogy Isten megengedte a fordítás és másolás által bekövetkezett nyelvezeti és olykor tartalmi módosításokat, ugyanazt az eredményt nyújtja: a Szentírás üzenete biztos módon továbbítódott, a szöveg és a másodlagos adatok szempontjából azonban kis módosításokról és néha tévedésekről is beszélhetünk. Ez nem pusztán egy külön tanár véleménye. A bibliai teológia minden szakértője megérti ezeket a tényeket, mert kutatási során számtalanszor találja magát szembe velük.

V. P.: *Mi, adventisták, másként is feltesszük a kérdést. Ha ez az igazság, akkor Isten miért nem figyelmeztetett erre a Prófétaág Lelke által?*

F. L.: Igenis figyelmeztetett. Azonban azok a bizonyítékok figyelmen kívül maradtak, mert a hívők nagyrésze, még az egyház szolgálattevői is elfogadták azt az előítéletet, hogy a Biblia tévedhetetlen. Következésképpen, nem érezték szükségét

a világos bibliai bizonyítékoknak, sem a Prófétaág Lelke tanácsainak. Ellen White már első írásaiban nyilvánosságra hozta a témával kapcsolatos bizonyosságtételét.

„Láttam, hogy Isten különösen megőrizte a Bibliát, de abban a korban, midőn csak kevés példányban volt meg, egyes tanult férfiak a Biblia némely szavát megváltoztatták, abban a hitben, hogy ezáltal könyveiben érthető lesz. A valóságban azonban inkább titokzatosabbá tették a Bibliát, mert változtatásaiknál hagyományos felfogásaiknak megfelelő kifejezéseket használtak, amelyek az addig begyökeresedett nézeteikhez alkalmazkodtak. Isten Igéje egész, tökéletes lánc, melynek egyik szeme a másikba kapcsolódik s azt magyarázza.” (*Tapasztalatok, látomások, lelki ajándékok*, 185. old.)

Az évezredek folyamán Isten felügyelte a Szentírás pontosságát, ugyanakkor az emberi tényezők részvételének ellenőrzése nem történt kizárólagos és abszolút formában. A Szentlélek nem veszi birtokba és nem irányítja erőszakkal az emberi akaratot. Isten megengedte, hogy egyesek tévedjenek, de az egyház számára nyújtott lelki ajándékok a bibliai nyelvek ismeretét, a kéziratok és bibliai változatok kritikai összevetését is magukban foglalják. Isten időnként az ihletett prófétáknál is megengedte a tévedést a lényegtelen részletek lejegyzésében, ezek megoldásának kérdését az egyház lelki ajándékaira hagyva. Bizonyos esetekben pedig nem is nyújtott azonnali megoldást.

V. P.: *Köszönöm, hogy a bibliai nyelvészet és irodalomtudomány ezen ismereteit olvasóinkkal is megosztotta. Késztetést érzek ennek a párbeszédnek a folytatására, mivel az evangélium tanulmányozása közben időnként akadályokba ütközünk. Ha jól értettem, ön megpróbálja elhárítani ezeket, hogy másokat ne gátoljanak.*

Bethlenben is hallgatják a Reménység Hangja Rádiót (87,7 Fm)

2011. január 10-től, a Beszterce-Naszód megyei Bethlen helység lakói is hallgathatják a Reménység Hangja Rádiót. Az egy órás műsort minden hétköznap, este 21–22 óra között közvetítjük, szombaton és vasárnap pedig 16–18 között kétórás műsoridő áll rendelkezésünkre.

A lehetőség a Be3 Rádióval kötött együttműködési szerződés által valósulhatott meg. Luca Denes a helyi Be3 Rádió igazgatója kifejezte abbéli hitét, hogy az általa működtetett intézmény, valamint a hallgatók részére is gyümölcsöző lesz együttműködésünk.

A programot január 22-én indítottuk. A megnyitón az Agape férfikórus tartott hangversenyt.

Egészségügyi Kiállítást szerveztek a ménési diákok

A ménési Egészségügyi Missziós Iskola diákjai, január 9-13. között egészségügyi kiállítást szerveztek a Maros megyei Băla és Morăreni helységeken, melyek keretén belül az egészséges életmód előnyeivel óhajtották megismertetni a résztvevőket.

Mindkét faluból több mint 100 résztvevő ellenőrizhette ingyen vérnyomását, vércukorszintjét és koleszterinszintjét, valamint a szív-életkort is kiszámolták. Az egészségügyi személyzet átnézte a kórlapokat, és hasznos tanácsokat nyújtott az egészség megőrzése és javítása érdekében.

Nagyszámú részvétel a „Gyermekek gyermekéért” projektben

2010. szeptember 20 – december 31. között került megrendezésre a romániai ADRA „Gyermekek gyermekéért” projekt harmadik kiadása. Ez a tervezet 2009-ben körülbelül 1.500, 3–14 év közötti gyermeket vont be országszerte. Résztételükkel nehéz helyzetben levő gyermekeken segítettek.

„Nagy visszhangot keltett ez a terv. Kellemes meglepetés volt számomra, hogy a 2009-es év 1.500 résztvevője

helyett 2010-ben megháromszorozódott a gyermekek száma, körülbelül 5.000-en fejezték ki óhajukat, hogy bekapcsolódnának a segítségnyújtásba” – nyilatkozta Bianca Neacșu, a terv kivitelezője.

A résztvevő gyermekek október elején kaptak egy-egy házikó alakú perselyt, melyet ők maguk kellett, hogy összeállítsanak. November végéig ebbe egy 40–60 lej közötti összeget kellett gyűjteni. Ezzel a pénzzel a szülők kíséretében ajándékokat

hírek

vásároltak, majd különböző intézményekben, ünnepélyes keretek között átadták azokat a hátrányosabb helyzetben élő gyermekeknek.

A Speranța TV közvetítette az „Adventisták” című filmet

Kevesebb mint egy évvel az ünnepélyes bemutató után, a Speranța TV a romániai nézők elé tárta a Martin Doblmeier rendezésében forgatott „Adventisták” című ismeretterjesztő filmet. A dokumentumfilm bemutatja a Hetednap Adventista Egyház egészséggel és szolgálattal kapcsolatos elveit. Az első romániai televíziós bemutatóra 2011. január 21-én, pénteken került sor.

A filmet elsőként 2010. április 3-án mutatták be az Egyesült Államok televíziócsatornái. Az „Adventisták” a „Journey Films” Stúdió legújabb alkotása. Martin Doblmeier független rendező egy számára ellentmondásosnak tűnő tényállást mutatott be: egy konzervatív beállítottságú valóságos csoport, mely mégis az orvosi, egészségügyi megvalósítások első vonalában helyezkedik el.

A film különleges figyelmet szentel az adventisták által a bibliai tanítások megértése alapján elfogadott életmódnak, és a nagyközönség elé tárja a Hetednap Adventista Egyház tagjainak hosszú életéről szóló tanulmányokat.

Ingyenes bibliatanulmányok mobiltelefonos szolgáltatásként

A Hetednap Adventista Egyház Szombatiskola Osztálya kidolgozta a bibliatanulmányok mobiltelefonos (iPhone/Android) változatának világszerte hozzáférhető szolgáltatását. Ugyanakkor, az Ellen White örökséggel foglalkozó White Estate

szervezet ugyanilyen formátumban ajánlja Ellen White kiadott műveinek anyagát. Mindkét forrás ingyenesen hozzáférhető. Az iPhone/iPad változatokat az Apple Inc. iTunes online áruházából lehet beszerezni.

Az iPhone, iPad és Android változatban működő bibliatanulmányok angol, francia, és spanyol nyelven állnak az érdeklődők rendelkezésére – nyilatkozta Falvo Fowler a Szombatiskola Osztály részéről. Az osztály által létrehozott egyéb média-kiadványok is igénybe vehetőek. Ezek között vannak írott anyagok, a Szombatiskola számára készített képek és hanganyagok, valamint animációs formában, óvodai szintű használatra, több nyelven előkészített podcast anyagok is. A szombatiskola és a kiscsoportok vezetői számára a Cool Tools szolgáltatás is beletartozik a csomagba.

John Graz az első adventista, aki megkapta a „National First Freedom” díjat

John Graz, a Hetednap Adventista Egyház Vallásszabadság Osztályának igazgatója átvette a „National First Freedom” Díjat. A díjtadó ünnepségre január 13-án került sor, a virginiai First Freedom Center szervezésében. Ezzel elismerték John Graz hozzájárulását az Amerikai Egyesült Államokban és világszerte biztosított vallásszabadság kivitelezéséhez.

John Graz 1995 óta vezeti a Vallásszabadságért Nemzetközi Egyesületet (IRLA). Felfigyeltek a vallásszabadságért folyó küzdelemben végzett rendkívüli tevékenységére, mely írott üzenetek, valamint a világ különböző pontjain megrendezett események által jutott kifejezésre. John Graz folyamatosan hirdette, hogy az embernek jogában áll minden körülmények között szabadon megválasztania vallását.

2009-ben több mint 40.000 perui gyűlt össze az országukban bevezetett lelkiismereti szabadság megünneplésére. Egy évvel később a perui kongresszus megszavazta a vallásszabadság védelmezésének biztosítását.

John Graz kijelentette, hogy díj az IRLA, valamint a Hetednap Adventista Egyház tevékenységének és támogatásának elismerése. „Megosztom ezt az elismerést csapatom, és a világszéles egyház tagjaival” – tette hozzá.

A „First Freedom Center” vallási és politikai szempontból semleges szervezet, mely 1984 óta védelmezi a vallási- és lelkiismereti szabadságot.

A család hete

Február 12-19. között a Hetednap Adventista Egyház a család, mint mennyei intézmény fontosságára összpontosítja figyelmét. Ennek értelmében prédikációkat és szemináriumokat készítettek elő, valamint családi tevékenységekkel kapcsolatos javaslatokat is hoztak. Mindezek a lelkészek által állnak az egyháztagok rendelkezésére. A tevékenység-sorozatok célja a családi élet fellendítése, mely a maga során az egyház és szolgálatának ébredését is jelenti.

Irán kulturális előzőnléssel vádolja a keresztényeket

Irán intézkedéseket hozott a kereszténységre áttért muzulmánok ellen. Karácsonytól mostanig több mint 70 keresztényt tartóztattak le, és több gyülekezetet is átvizsgáltak. Az Amerika Hangja Rádió szerint egy iráni hivatalos személyiség kulturális „betöréssel” vádolja a protestáns evangéliumi csoportosulásokat.

Carl Moeller, az Open Doors AEÁ elnöke elmondta, hogy az irániak nagy számban csatlakoznak Krisztushoz. Iránban a legtöbb keresztény földalatti bűvőhelyeken tartja istentiszteleteit. A kormány aggódik, hogy ez a mozgalom egyre több iránit vonz. Ahogy növekszik a kereszténnyé vált lakosok száma, ugyanolyan mértékben növekszik majd az üldözés mértéke is.

A fenyegetések egy magas rangú iráni hivatalos személyiség, Ali Khamenei Ayatollah részéről érkeztek.

Adrian Dobre,
Kommunikációs Osztály

A SZERETET NEM REJTHETŐ EL

Minden ház ablakán jégvirágok csillognak. A fűzerekekkel díszített fák cukorfiguráknak tűnnek. A nagy, fehér hősüveg alatt megbújó házakat kristálymezők veszik körül. Egy ideje nem hullott friss hó, a természet mégis ragyogó gyöngyökkel borított. Az ablakból szemlélve, minden járókelő egy külön történet. Mindenkinék megvannak saját gondolatai, elfoglaltságai, elvárásai. Mégis, a téli szél hangja mintha az emberek élettörténetét suttogná. Csak hallgass, és figyelj.

Az idős nagymama előrehaladott kora miatt már nem mozdult ki télen a házból. Az ablaknál ülve elgondolkodva szemlélte az utcán járó, gondolataikba merülő embereket, és megpróbálta kitalálni titkaikat. Szerette hinni, hogy néha sikerül is neki, de túl sokan haladtak el naponta fáradt szemei előtt. Nagy öröme az egyhangú képet gyakran megtörte a háza előtt játszódozó gyerekek mozgása. Sokkal egyszerűbb volt a kicsinyeket figyelni, mert mindenikük története ugyanarról szólt: a hó öröme és a téli játékok élvezete.

Hálásan emlékezett vissza azokra az időkre, amikor minden jégdarabnak, minden szánkólesiklásnak örvendett. Milyen szép gondolatok! Milyen csodálatos, gondtalan időszak! Szép gyermekkor...

– Nagymama, nagymama!

Szép emlékeiből az unokák lábdobogása és vidám hangjai rezzengették föl.

– Bogdan lelökött a szánkóról, és megütöttem a lábam.

– Nem igaz, nem én löktem meg. Maria hazudik.

– De nem hazudok, lelökött, és többet soha nem akarok vele játszani.

– Soha?! – csodálkozott a nagymama. Testvérek vagytok, nem kellene veszekednetek.

– Inkább ne lett volna egy ilyen testvérem – panaszkodott Maria.

– Hát nekem sem...

– Ez a legcsúnyább dolog, amit valaha is mondtatok. Ha szépen leültök ide mellém, mesélek nektek két testvérről. Régen, Angliában, egy önkényúr idejében, az egyik kisváros fiatal nemesét lázadással vádolták. Abban az időben tiltott dolog volt az uralkodó politikának ellenszegülni. Rövid törvényszéki tárgyalás után, mivel az egyszerű embereket különösebb kivizsgálás és nyomozás nélkül, gyakran ártatlanul is elítélték, ez az uralkodó is kimondta a végzést: „Ma este, az első harangszó idején, sor kerül a lázadó ifjú kivégzésére.”

Elképzelhetitek, hogy a kétségbeesett szülők mindent megtettek fiúk szabadulása érdekében, kérték a parancsnokot, hogy kegyelmezzon gyermeküknek. Azonban az ügyet lezárták. Az uralkodó hajthatatlan volt. A fiatalember húga

sírva kérte testvére szabadon bocsátását, de minden hiába valónak bizonyult. Mennyire szerette volna megmenteni életét! A leány most már sajnálta, hogy időnként sértő szavakkal illette testvérét, sajnálta, hogy olykor nem tette meg, amit megtehetett volna. Jaj, azok az értelmetlen viták, ha kitörölthette volna őket elméjéből. Mennyire szeretett volna most bocsánatot kérni!

Elhatározta, hogy elmegy a börtönbe, és mindent elmond testvérenek. Az örök közé lopakodva, messziről, jelekkel próbálta megértetni a fiúval mennyire szereti. Testvére hasonlóképpen válaszolt. Ha visszaforgathatták volna az időt...

De a percek gyorsan peregtek. Késő délután volt, csak egy kevés idő maradt a kivégzés időpontjáig. Az előkészületek a vége felé jártak. Hatalmas kíváncsi tömeg gyűlt össze a téren. Egy tiszt és tíz katona kísérte az elítéltet. Várták a harangszót. Vártak, és vártak...

De a harang nem szólalt meg. Az ideges tiszt felment a templomtoronyba. Arra gondolt, hogy a harangozó elfelejtette a feladatát. Az idős, süket harangozót munkavégzés közben találta. Teljes erejéből húzta a harangot, de az egyetlen hangot sem hallatott. A tiszt felmászott, hogy megnézzé mi történhetett. Meglepődve tapasztalta, hogy egy fiatal lány kapaszkodott kétségbeesetten a harang nyelvébe. A harang nyelve a harang falához súrolta felsebzett kezeit, azért nem csendült meg a harang.

A tiszt az uralkodó elé kísérte a fiatalembert, és elmondta, hogy húga szeretete miatt nem tudták végrehajtani a kivégzést. Az uralkodó meghatottan hallgatta a történetet, mert rádöbbsent, hogy még létezik önfeláldozó tesvéri szeretet. Így szólt: „Én betartom a szavamat. Mivel azonban nem hallatszott a harang szava, az elítélt szabadon távozhat.”

Ez volt a történet gyerekek. Tetszett?

Bogdan lesütött szemmel bólogatott, Maria egy könnyet törölt ki a szeme sarkából, testvére mellé lépett és bocsánatot kért, majd szorosán átölelte.

– Örvendek, hogy megváltoztattátok egymás iránti magatartásotokat. Biztos vagyok benne, hogy szeretitek egymást, de a szeretetet cselekedetek, tettek által kell kimutatni, másépp honnan tudhatnánk, hogy valaki szeret bennünket?

A nagymama szavai mély érzelmeket ébresztettek a gyermekek szívében és elméjében, és Isten mérhetetlen szeretetére terelték gondolataikat.

– Tudjátok gyerekek – tette hozzá a nagymama. Mivel Jézus szeret bennünket, sokkal többet tett értünk: elszenvedte helyettünk a halált. Nekünk az Ő áldozatának tudatában kell élnünk.

Adela Băncău-Burcea

„Hogy van Absolon?”

„Hogy van Absolon fiam?” (2Sám 18:32)

Teodor Huțanu, a romániai Hetednap Adventista Egyház elnöke

Dávid király egy trónfosztási folyamat áldozata lett. Hűségese követőivel együtt elmenekült saját fia, a bitorló Absolon elől. A két tábor közötti fegyveres összetűzés sorsdöntő az apa és fiú életében. Világos, hogy mindketten a győzelemre törtek. Dávidnak, a győzelemmel kapcsolatos személyes meglátása zűrzavart okozott az életük árán is öt követő hűségese elméjében.

A 2Sám 18-ban bemutatott történet lényeges dolgokat tanít az ébredésről. Akhimás és Kúsi a misszióra kész evangélisták előfutára volt. Mindketten az evangélium embelei: Akhimás „jó ember, és jó hírrel jő” (27. vers). Kúsi is jó hírt hozott (31. vers). Mégis, a Dávid Absolonnal kapcsolatos kérdésére egyik evangélista sem tudta a várt választ nyújtani. Akhimás válasza így hangzott: „Nem tudom, mi történt” (29. vers). Kúsi határozott válasza azonban összetörte Dávid atyai szívét.

Akhimás kitartó, így aznap ő a fontos hír hordozója. Azonban a jelen igazság vizsgáján elbukott. Akhimás az a misszionárius, aki fut és igyekszik, üzenete azonban zűrzavaros (29. vers), melyből ő maga sem ért sokat. Kúsi örvend evangélista minőségének hivatalos elismeréséért, azonban Absolon tragikus kimenetelű sorsának üzenete csak részleges győzelmet enged meg számára.

Hogyan érzi magát mennyei Atyánk, amikor lelkes hívívői ilyen üzenetekkel térnek vissza. A hű és igaz tanúbizonyosság szomorúan figyelmeztet minket, laodiceaiakat: „És nem tudod!” (Jel 3: 17) Ez hasonló a Noé idejében hirdetett üzenethez: „És nem vesznek vala észre semmit!” (Mt 24: 39) Most, amikor a történelemben egyedülálló világossággal rendelkezünk, ennyire tudatlanok lennénk? Erre e kérdésre sajnos igennel kell válaszolnunk.

Az evangélistának eggyé kell olvadnia az evangéliummal. Olyan egységet kell alkotniuk, mint ló és lovas a csata hevében. A misszionárius és üzenete közötti bármely ellentmondás már a kezdettől megsemmisíti az evangélizálási kísérletet. Igyekezhetünk, programokat szervezhetünk, pénzüsségeket költhetünk el, miközben ránk is ugyanaz a sors vár, mint az újtestamentumi idők bizonyos odaadó misszionáriusaira: „Jaj nektek (...) mert megkerülitek a tengert és a földet, hogy egy pogányt zsi-

dóvá tegyetek, és ha azzá lett, a gyehenna fiává teszitek őt, kétszerte inkább magatoknál.” (Mt 23:15)

A misszióra való ébredés nem közhely. Megváltónk hő vágya, hogy gyermekei visszatérjenek Hozzá. Ezen, a halálból az életbe vezető úton kell az egyháznak megkönynyítenie, és nem gátolnia a lelkek haladását. Lehet, hogy én is akadály vagyok, miközben mindenki úgy tudja, hogy odaadó adventista életet élek?

„Jobban kell félnünk a belső, mint a külső veszélyektől. A hatalom és siker útjának akadályai sokkal nagyobbak az egyházon belül, mint a világ által felállított akadályok.

A hitetleneknek joguk van megvárni, hogy azok, akik Isten parancsolatai megőrzőinek és Jézus hite megtartóinak vallják magukat, mindenki másnál többet tegyenek annak érdekében, hogy gyakorlati példa által előmozdítsák és tiszteljék az általuk képviselt ügyet. Azonban az igazság képviselői sok esetben a legnagyobb akadályt képezik annak elő-

rehaladásában. Az eltúrt hitetlenség, a kifejezett kétségek, a sötétségben való járás bátorítja a gonosz angyalok jelenlétét, és megnyitja az utat Sátán terveinek kivitelezésére.” (Selected Messages 1, 122)

Keresztelő Jánoshoz hasonlóan arra hívtunk el, hogy készítsük a Megváltó visszajövetelének útját. A templom megtisztításának a templom felé vezető út megtisztítása előtt kell megtörténnie. Az elveszettek menedéket keresnek az egyházban. Összejöveteleink a világhoz való hasonulás egyetlen megnyilvánulását sem engedhetik meg. Az ébredés csak az imákra kapott válaszként érkezik. Ima és böjt által minden tisztátalanságot kisöpörhetünk életünkéből: lelkünkéből, családjunkból, az Úr házából.

Dávid a gyermekeit szerető egyház jelképe: „Szerelmes fiam, Absolon! Édes fiam, édes fiam Absolon! Bár én haltam volna meg te helyetted, Absolon édes fiam, szerelmes fiam!” (2Sám 18:33) Szörnyű lett volna számunkra, ha ezeket a szavakat Jézus mondta volna. Azonban Ő meghalt helyettünk. Mit gondolunk „Absolonról”, vagyis mindazokról, akiket Ő „édes fiamnak” nevez? A győzelem azt jelenti, hogy gyorsan teszünk valamit Absolon életben maradásának érdekében. Mert a győzedelmesek nagy ígéretet kaptak (Jel 3: 21).

A Reménység

megváltoztatja az életedet!

**Egy irányvesztett és elidegenedett világban
bemutatjuk számodra a menny szeretetéről szóló üzenetet.**

Időszerű témákkal, meleghangú, derűlátó műsorokkal és az emberek iránti szeretetünkkel támogatjuk mindazokat, akiknek szükségük van reménységre, de azokat is, akik már megtalálták és másokkal is megosztanák azt. A **Reménység TV** és a **Reménység Hangja Rádió** napról napra mindenkinek bemutatja, mit jelent szenvedéllyel szeretni az életet és Istent. Műsoraink által a nézők és hallgatók befognak otthonukba, ott is, ahová még egyetlen misszionárius sem jutott el. Üzenetünk megérinti a szíveket, megváltoztatja az életeteket.

1 év = 525 600 perc

az Adventista Médiaközpont 1 perces működése = 10 lej

Állj te is mellénk! Légy a Reménység misszionáriusa!

AZ ADVENTISTA MÉDIAKÖZPONT TÁMOGATÓINAK EGYESÜLETE

Cím: Str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, loc. Voluntari, jud. Ilfov, cod: 077190
Egyedi regisztrációs kód: 9853800

Bankszámlaszámok

Euróban: RO 33 BRDE 445 SV 80558964450, BRD Jolie Ville Kirendeltség
Dollárban: RO 02 BRDE 445 SV 80558614450, BRD Jolie Ville Kirendeltség
Lejben: RO 06 BRDE 445 SV 80558534450, BRD, Jolie Ville Kirendeltség
SWIFT CODE: BRDEROBU Banca Română de Dezvoltare
Cím: Str. Erou Iancu Nicolae nr. 103 Bis, Voluntari, Romania

